

possessione antiquis, quam sequitur Gamberus de officio legat. l. 6. q. 18. & 36. nisi cocurrentibus administratis Verallus l. 1. dec. 321. in manu script. Nota in d. Lucana, v. sic fuit de negatione mandatum de manu tenendo.

44 Sed quia ista decisio Paten. t. quatenus sit in possessione debere consistere ante omnia de existentia literarum reservationis pensiois ex dec. 4. Achil. de refer. Mandor. reg. 3. quast. 7. num. 3. Marches. de commissi. appellations. num. 37. aduersus decisioni Antonitate, de qua supra n. 446. Obiter aduertitur sic concordandas esse, vt debeat consistere de referentia pensiois saltem per supplicationem, licet non sit necessarium ostendere literas expeditas, Buc. de stylo Curie Auditoris Camerae, cap. 24. vers. & quoniam, Salust. Tiber. d. 13. c. 13. num. 15. & 6. cap. ad fin. & vide aliam decisionem in ista causa Paten. de qua infra n. 551.

45 Ac in petitorio, quando agitur t. de nullitate pensiois debet t. pr. t. dicitur verificatio per pensionarium etiam sit in possessione exigendi, ad dec. Cesar. de Galasis, tot. n. 11. & 103. n. 8. & fuit resolutum in d. Firmans pensiois, & in vna Reatina pensiois, vnde cimo Martij 1588. coram Domino Pamphilio, vbi fuit resolutum, reservationem pensiois non suffragari ante reuocationem iustificationem, & in Salamantina pensiois 26. Martij 1593. supra adductam n. 424. & in vna Celsenatem-pensiois 24. Ian. 1594. coram D. Gypso in qua fuit resolutum, Gratiam pensiois iustificari debere, quando non agitur contra eum qui pensioem concessit, sed successor eius successi obiecto pensioem esse nullam absq. eo, quod teneatur aliquid probare: habet enim intentionem de iure communi fundatam, vt Ecclesiastic. Beneficia sine diminutione conferantur, & sic Miles professus Hierosolymitanus, & sic incapax pensiois & Beneficii, c. Beneficium de regularibus in 6. Guidob. dec. 138. debet ostendere ad pensioem, de qua agitur resimendam secum fuisse dispensatum, nec quasi possessio exigendi dicitur pensioem ab onere probandi ipsam releuat, Gigas de pensio. q. 47. Puteus dec. 247. l. 1. Albedu. 158. quia possessio tantum operatur, vt donec sit per res conformes fuerit decisio, non reuertitur soluto, vt fuit pluries resolutum, & Gigas, Albeduanus, & alij loquuntur, quando agitur super solo possessio, non vero quando de nullitate in petitorio, nec dispensatio ad resimendam aliam pensioem super alio beneficio, dummodo non excederet summam ducentorum ducatorum, sufficit quo ad istam, etiam si simul hinc t. no excedat d. summam ducentorum ducatorum, nec potest dici Papam dispensasse ad istam pensioem per illa verba in ea posita, nos enim tecum, vt pensioem predictam cum Prioratib. & Beneficiis d. Hospitalis retinere valeas, dispensamus, quia hac dispensatio concessa est, vt possit retinere etiam Prioratus, & praeceptorias d. ordinis, presupponendo, quod ad pensioem esset prius dispensatus, vt sic narrauerat, & qui supponit, non dispensat, Rota de procuratorib. 23. in antiquis, Alexander conf. 126. n. 51. & c.

47 Et in vna Brixien. pensiois t. 38. Nou. 1594. coram D. Millino. fuit resolutum, quod, quando datur de nullitate pensiois pensionarius tenetur iustificare suam gratiam, &c.

48 Quod maxime procedit, t. vbi pensio fuit referuata sub conditione, verbi gratia, dummodo remaneant centum pro Rectore, seu mille pro Episcopo, vel dummodo tantam partem non excedat, vt in Paduana pensiois 17. Decemb. 1579. & 28. Iunij 1581. coram D. Rubeis. vt in det. sequentibus.

43 N. resolutum, quod in primis, & ante omnia debet consistere de solutione stante clausula, sine retardatione, quod si de solutione constat, tunc non est dubium quod litera sint iustificandi, adeo non obstante quasi possessione, quia sumus in petitorio in quo quasi possessio non sufficit, sed aduertendum est, an licet concurrens ad modum, vel conditionem, quia si conditionem, sunt iustificandi, & circa modum est difficultas. In eadem 28. Iun. 1581.

Fuit dubitatum in causa Paduana pensiois stantibus resolutionibus in causa factis & oppositiomb. D. Gelasius contra literas pensiois, & reservationis fructuum, ad fruorem R. D. Aloisij expeditas, an litera continerent modum, vel conditionem, ita quod illarum iustificatio ad eundem Aloisium pertinere ait 28. Iun. 1581. fuit conclusum sine difficultate onus iustificandi literas huiusmodi reservationis peruenire ad Reuerend. D. Aloisium Iustitiam, prout etiam alias fuerat resolutum, sine enim litera praedicta continere modum, sive conditionem, vtroque casu sunt iustificandi, vt sunt iure naturae, cum D. Aloisius fundet intentionem suam in dictis literis, vt per Ioannem Andreanum in c. 1. de litis contestatione leg. 6. Felin. in c. constitutus in principio, de relictis, cum vulgare nec obstat, quod dicto, dummodo, regulariter importet modum, non conditionem vt congerit Tiraque. de retractu. §. 8. glossa 8. nam in casu isto multa concurrunt ex quibus aliud dicendum est, quoniam in primis praedicta dicitur esse adiecta in ipsa reservatione pensiois, ac fructuum, & per consequens esse adiecta rei inperfectae, & ita importat conditionem, vt habetur per Tiraque. in loco superius allegato, est etiam modus non dispositioni, sed executioni eius adiacens determinationi, vt per Baldum in l. penultima n. 25. C. de condit. infer. Secundo, quia sumus in rescripto gratioso, Puteus conf. 36. de priuileg. quicquid tamen sit de efficacia huiusmodi dictionis, dummodo an importet conditionem, vel modum, dixerunt Dominij, quod ad effectum, de quo agitur, iustificandi scilicet gratiam nullam esse difficultatem, quod narratiua est probanda Cres. & Moberan. in dec. allegatis, praesertim stante quod in literis dicitur, vt asserit Calder. conf. 8. de refer. Fel. sup. cap. ad aures, col. 6. vers. 7. concl. 10. post principium, eodem tit. neque urget, quod illa sit adiecta manu Datarij, ita quod non videatur narratiua partis, & per consequens non sit iustificandi, quia fuit responsum consistere ex literis, de quarum iustificatione agitur esse narratiua imperantis, praeterea stante etiam consensu partium, super d. dispositionem omnia in causa opposita sunt verificanda, tanquam pars gratiae per ea quae supra adiecta fuerunt cum multis alijs per Gabrielem allegatis.

Et in vna Vercellen. pensiois 26. Iun. 1592. t. coram D. Mantica, fuit resolutum, Pensioe referuata super Episcopatu, dummodo mille remaneant pro Episcopo, pensionarium existentem in quasi possessione exigendi non teneri in poss. probare remanere, licet secus, si Episc. agat petitorio, nam an exigendum existens in possessione non tenetur probare narratiua, vt fuit resolutum in dicta Firma in petitorio vero eo ipso, quod Episcopus negat debere pensioem, seu ait esse nullam, pensio, debet probare narratiua sua gratia, & c. etiam si sit in poss. exigendi, & c.

Et in vna Vicen. pensiois 13. Mar. 1595. coram t. D. Scraphino fuit resolutum, Onus iustificandi pensioem spectare ad pensionarium agentem contra successorem in Beneficio, qui non consensit, nam etiam quia pensio est condicionalis propter clausulam, dummodo remaneant centum pro Rectore, prout fuit sapienter resolutum in Paduana, & Vercellen. vltimo in Salamantina coram Gypso,

Gypso, & hoc casu non sufficere semiplenam probationem sed requiri plenam, Albedu. dec. 148. & in vna Clusina pensiois de anno 1573. & in alia Oppiden. 3. Iunij 1585. c. c. Et in vna Mileutana pensiois 17. t. Iunij, & 28. Nou. 1597. coram D. Lita fuit resolutum, pensionarius, vbi agitur in petitorio, teneri iustificare conditionem, sub qua pensio referuata, dummodo illa, & alia forsata assignata medietate fructuum non excedat, & ita probare concludenter valore Beneficii deductis oneribus, de tempore reservationis, ostendendum illud pensioem, non esse granatam ultra medietatem, vt fuit resolutum in d. Paduana, & Vercellen. in causa Brixie pensiois 28. Nou. 1594. coram D. Millino, neg. obstat, quod datur de nullitate reservationis pensiois nullitatem probare tenetur, quia non procedit, vt in reuocatio est condicionalis, & agitur in petitorio, in quo iudiciali sufficit dicere pensioem nulla absq. eo, quod aliquid probet, nam in fundamentum habet sua intentionem, quod Beneficia Ecclesiastica sine diminutione conferri debent, vt in dictis causis, & in alijs pluribus fuit dictum, neque ex cursu temporis. 30. annorum iustificationem praesumit gratiam huius reservationis, quia a tempore expeditionis liter. de ann. 1578. non absunt 30. anni, nec aliquid iudicamentum respectu huius iustificationis fieri posse super rebus, ita quod non percurrit tempus appositionis d. clausulae, & nihil dicitur de deductione onerum, quae tamen sunt deducenda, vt fuit dictum in illa Monopolitana pensiois 17. Mar. 1596. coram Orano.

Et tunc, cum pensio est referuata sub conditione pensionarius tenetur cum iustificare, etiam si agatur contra eum, qui pensioem concessit, non solum in petitorio, in quo id procedit, etiam sit in possessione exigendi iuxta d. sed etiam agat executiue si non est in quasi possessione exigendi Cal. dec. 10. de refer. Gigas q. 85. n. 10. & q. vit. n. 15. quia ille consensus intelligitur praesertim sub eadem conditione, & recipit eadem conditionem, sub qua pensio est referuata, vt resolutum in d. Sala. pensiois de anno 1593. sup. adducta n. 424. & in vna Lunen. Sarganen. pensiois 15. Feb. 1593. coram D. Serap. in qua fuit resolutum, siate commissio clausula sine retardatione, arbitrio Rota posse procedi retardata solutione, quia, quauis vel propter quasi poss. exigendi, vel propter reuocatum a literarij Apostolicarum, quando sunt expedita, solet apponi clausula sine retardatione, & contra contentum pensioem procedatur ad executionem, etiam sine vlla iustificatione liter. Mob. dec. 331. Guidob. 141. maxime siate oblig. Cameralis, hoc tamē procedit quando gratia est pura, secus si sit condicionalis, quia tunc consensus recipit eandem conditionem, & ideo qui agit ad pensioem debet iustificare conditionem illam, dummodo remaneant conditionem, cum sit adiecta dispositioni, non autē executioni, vt in Paduana pensiois, nec ista qualitas est iustificata ex confessione Recloris, qui in eadem supplicatione exprimit valore ad 180. quia est facta expressio per modum negatiui, & per non expressio, & sic non concludit, quod eam iudicari ascendit, vt pluries fuit resolutum, nec obstant aliquae solutiones, forsata factae, quia omnia gesta fuerunt metu censorum, & contradicente Rectore, & ideo non constitutum in quasi poss. exigendi, quae sit considerabilis ad hunc effectum, & ideo esse locum arbitrio, quod debet esse iuri consonum, & c.

Idem fuit resolutum in vna Aretina pensiois 25. Iu. 1600. coram D. Millino, t. vt in dec. seq. D. c. fuerit esse super sedendum in vltiori executione, donec Dionysius iustificet, quod B. remaneant centum ducati liberi, Fundamentum resolutionis fuit, quia, licet contra consentientem pensioem procedatur executiue, & sine iustificatione liter. Mob. d. 133. Guidob. d. 145. praesertim siate oblig.

Idem fuit resolutum in causa Callaguriana t. pensiois, 2. Martij 1598. coram D. Corduba, & in vna Laudan. translationis pensiois, 29. Martij

ligatione Cameralis, tamē hoc procedit quando gratia est pura, secus vero si contineat conditionem & modum, non liberat ab onere iustificandi, v. ideo stante d. clausula dummodo remaneat centum ducati liberi pro Rectore, & ad pensioem debet iustificare, quod remaneat centum ducati liberi, vt fuit resolutum in causa Lunen. Sarganen. pensiois, 15. Feb. 1593. coram D. Serap. & postea 26. Martij, eundem anni in causa Salam. pensiois, coram D. Gypso. & fuerit prius resolutum in Clarina pensiois, 9. Nou. 1573. coram Cardinali Lancello, & consequenter, cum ipsa clausula non sit iustificata, non debet procedi ad executionem, non obstat, quod cum in eadem supplicatione vterque sit orator, expressio valoris in eo contenta inducit etiam confessionem Bar. & Releuat Dionys. ab onere iustificandi, quia expressio est facta per modum negatiuum, videlicet, quod ista Parochialis non excedat ducatos 250. & ideo non concludit, quod Reclor remaneat centum ducati, & fuit resolutum in d. Clarina Lunen. Sarg. praesertim cum valor debeat probari deductis oneribus, vt fuit resolutum in causa Oppiden. pensiois 3. Iunij 1585. coram R. P. D. Pamphilio.

Vnde etiam promissio t. vel clausula de non petendo annullari pensioem, & c. debet intelligi stante d. conditione iuxta d. Rota in causa Rom. accessus 16. Iun. 1569. coram D. Cota, vbi fuit resolutum promissionem de non petendo pensioem annullari debere, intelligi de facto, non de iure per glo. verbo contraditores, in cipro illorum de praeb. & si Papa non da pensioem, nisi cum ista clausula, dummodo medietate fructuum non excedat, ideo omnes alias clausulas, & permisiones intelligi stante d. qualitate, & c. Et in Placentina pensiois 21. Iun. 1593. de qua infra 6. p. c. 1. n. 91.

Accedit, quod tradit Flam. parit. de resignatione Beneficiorum, lib. 6. q. 3. n. 8 & 9.

Neque obstat dec. Placentina Decanatus t. 10. Nou. 1595. coram D. Penna infra adducta 4. p. c. 3. nu. 52. quia ibi non agitur de refer. pensiois condicionali, & verba debent erant amplissima, & cum claus. quod non possit dari de obreptione, & subreptione, & clausula subfata, & c. Rursus t. traslatarius tenetur iustificare refer. pensiois non solum in pet. fed etiam si agat ad solutionem, nec possessio transferentis ei prodest, quia non transfertur in traslatarium, quia est quod facti, & in translatione non constituitur noua pensio antiqua extincta, vt supra dictum fuit, n. 25. Veltrius in praed. 13. vlt. n. 2. & ita fuit resolutum in t. vna Brix. pensiois 23. Maij 1594. coram D. Millino. in qua dixerunt D. quasi possessionem exigendi pensioem non transferri in traslatarium, etiam si ius, & proprietates trasferatur, quia est quod facti, & in translatione pensiois antiqua extinguatur, & noua constituitur, vnde non esse dandum de manutentione mandatum in traslatario, Cephal. conf. 479. & ad decan. causa Bonon. pensiois 17. Maij. 1593. coram eodem D. Millino in qua fuerat, resolutum pensiois executionem concedi cessionario illius, qui erat in quasi possessione exigendi, Rom. conf. 38. Par. conf. 107. n. 90. lib. 3. & etiam in traslatario, quia quando transfertur est in quasi poss. exigendi datur traslatarius clausula sine retardatione soluitur, etiam quod ipsi non exegerunt, Anton. An. in Epit. tit. de translatione pensiois, vers. clausula sine retardatione, & c. fuit responsum, quod ibi ex eo possimum fuit ita decisum, quod traslatarius non teneatur iustificare literas transfereus, quia praesumebatur iustificata ex obsequantia, elapso longinquo temporis, & c.

Idem fuit resolutum in causa Callaguriana t. pensiois, 2. Martij 1598. coram D. Corduba, & in vna Laudan. translationis pensiois, 29. Martij

47

48

47

47

1599. coram D. Penna. in qua fuit dictum : Quod si translatarius non iustificatus suam gratiam, non proceditur ad executionem licentiarum Apostolicarum, & quod non erat loci arbitrio, ut procederetur sine revocatione, quia translatarius non erat in quasi possess. exigendi, & non ageretur contra successorem gratia transferentis iustificari debebat ut in d. Braxien. & ut censetur iustificata possess. antecessoris debere esse longissima, ne pe. 30. amorum. &c.

Idem in causa Neritonen. pensionis, 5. Nouembrii 1601. coram D. Lita, in qua fuit conclusum, pro reuocanda sententia Auditoris Camerae, quia condemnauit ad solutionem pensionis sententiam declaratoriam ob non solutam pensionem translatarius Cardinalis Madrucci quod facere non potuit ante reservationem iustificationem, nam sui reservata dimmodo remaneat mille pro Episcopo, Cassadorni decisione decima numero octauo de refectione & 23. d. Millesimiana pensionis 28. Nouembrii 1597. Nec ad effectum mandati, de manu tenendo in executione pensionis inuare potest translatarius possessio in qua erat Cardinalis, quia illa ad translatarios non transit in d. Braxien. pensionis, nec respectu iustificationis d. clausula iurat. d. possessio Cardinalis, cum requiratur pacifica possessio transferentis per triginta annos, ut in d. Braxien. & Laudon. nec obstat, quod d. pensio fuerit reservata Cardinali Motu proprio ut de tempore, quo Episcopatus vacabat, & sic videatur versari in casu reductionis pensionis, & non nullitatis data, quod non superfluum tot fructus, qui sufficienter pro integra satisfactione pensionis deductis Mille pro Episcopo, & oneribus, quia quicquid sit, semper verum erit dicere dictam sententiam declaratoriam non posse sustineri, cum dato, quod pensio sit reduciibilis, & nonnulla, non debuerit contra Episcopum forte declaratoriam ob non solutionem integrae pensionis vel paruo stilus, antequam in actis liquidatum esset, pro qua summa illa sustineretur, & effectus debuit, ut tenent Rota in Corduba. & de decernatur 27. Iulij. 1595. coram D. Pamphilio, & in Valentia decernatur. 20. Nou. 1598. coram D. Lancelloto, &c.

Et probatio d. conditionis, quod remaneat centum pro Rectoribus, vel mille pro Episcopo, vel quod tantam partem non excedat, &c. debet esse concludens, & plena, ut fuit resolutum in Clusina pensionis coram Domino Lancelloto, de anno 1573. quae habetur prima pars de duobus formis decisione 380. claus. Paris. d. libro sexto quaestione secunda, numero 25. & Zech. de Beneficiis pensionibus capite vltimo numero sexto & in vna Oppiden. pensionis, 3. Iunij. 1585. coram Domino Paphilio ut in sequenti decisione. Dixerunt Domini clausulam dimmodo singulariter Rectoribus centum ducati singulis liberi annuatim remaneant, appositam in reservatione pensionis, de qua agitur, non fuisse verificatam, quia non asseritur aliqua probatio, quae sufficiat, cum hoc casu requiratur plena, & concludens, Moheda decisione 148. & in propriis terminis huius clausulae fuit resolutum in vna Clusina pensionis coram Illustrissimo Lancelloto 9. Nouembrii. 1573. & passim seruat Rota, etenim instrumenta locatuum non probant valorem, Cassadorni decisione vigesima numero secundo super regulis, & si sint generalia, Sarpi. in reg. de valore quae vltima in fine maxime quia est probandus deductus oneribus Feloni. in capit. aures vlt. numero 13. de recrip. Sarpien. d. quaestio vltima, in huiusmodi auct. instrumentis locatuum non habetur ratio onerum, Ferrer. conf. 544. numero. 16. libro secundo accedit etiam, quod non peruenit tempus reservationis pensionis, prout requiritur, Oldradus conf. 83. Cassadorni decisi-

one 19. in fine super Regis, Fel. in c. eam te col. fi. & in d. cad. aures. col. penul. de recrip. Idem fuit resolutum in Vico. p. e. i. n. s. t. de qua 476. supra. 463. & in Millesimo de sup. n. 463. & in vna I. pen. 23. Iunij. 1602. coram D. meo Corduba. Et non solum ubi agitur de probatione conditionis, requiritur plena, & concludens probatio, sed etiam ubi agitur de probando valore affirmatiue expresso in gratia pensionis, quae fundatur super narratiua eius, ut fuit resolutum in vna Aflana pensionis, 23. Iunij. 1593. coram Domino Orano infra adducta. n. 527. & in vna Rauenn. pensionis, 20. Iunij. 1597. coram T. 477. D. Lita, in qua fuit decisum, literas reservationis pensionis Ioan. Bap. non esse iustificatas, respectu valoris Beneficij, narratiua ascendere ad summam ducatum 170. auri de Camera, quia narratiua super qua fundatur reservatio pensionis, & sic ipsa gratia iustificari debet plene, & non simpliciter, prout alias iustificaret, ubi narratiua non esset fundam. gratia, Rota diuers. decisi. 268. p. 1. & debet probari de tempore reservationis, Caputaque, decisi. 330. p. 3. & fuit dictum in Conchen. Archiepiscopi, 11. Decem. 1592. coram D. Penna, nec probatur per confessionem aduersarij, qui narrat per non excessum, qui potest verificari, etiam nisi ascenderit ad summam decem ducatum, nec obligatio pro fructibus, & arrendamentis illum probant, maxime, cum sit probandus deductus oneribus. Quod aut dictum est pensionariu in petitorio debere verificari conditionem & narrata in reservatione, etiam si sit in quasi possessione exigendi, intelligendum est, nisi per long. iussum t. p. 28. puta triginta annorum fuerit in tali possessione nam gratia, & eius narratiua praesumitur iustificata, ex obseruantia, & lapsu longissimi temporis, ut fuit resolutum in vna Lucana Decan. 21. Maij. 1578. coram sanctis Clemente VIII. quae habetur 1. p. d. 28. in fine. 13. Aym. conf. 150. n. 5. & presumuntur contra inuenerunt, & habita ex antecedenti in sen. causis, Paris. conf. 83. in 13. li. 4. Socino. conf. 15. lib. 4. Alciar. de presump. reg. 2. praesumptione 23. l. 2. C. de ac. 490. quiren. possess. &c.

Idem fuit resolutum in vna Romana domus 17. Maij. 1592. coram D. Millino, & in Bononien. pensionis coram eodem, 17. Maij. 1593. in qua etiam fuit dictum, solutionem pensionis praesumitur continuatam a tempore reservationis, stante exactione de praesenti, praesumitur in, quod semper exegerit, Alciar. de praesumptio. reg. 2. praesumptio. 2. in 15. quem sequitur Menoch. de praesumptio. li. 2. praesumpt. 66. nu. 4. & in d. Braxien. pensionis, de qua sup. n. 473. & in d. Mileuit. de qua sup. n. 463. & in Laud. de qua 3. in 471. & Neritonen. de qua n. 472.

Quod intelligitur, quando constat de titulo & reservatione pensionis, & solum agitur de iustificatione, & verific. illius, secus, quod non constat de tit. & reservatio, & pensionis, nam ille non praesumitur, non solum ex decenniali possessione, & solutione, ut tradit Flores 9. 23. n. 33. ad 39. sed nec ex tricenniali, aut quadragenniali, cum de iure Beneficia libera praesumantur, & non pensione grauata, d. ut. vlt. Eccl. Beneficia sine diminutione conferantur, facit c. 1. de recrip. in 6. & quod de vnione dicitur in off. vlt. p. 2. n. 230. Idque in petitorio, nam in possessorio probabile videtur praesumi tit. ex possessione longi temporis, nempe decennij, Gigas. quesi. 47. nu. 4.

484. cum non sit contra possi. lentem, praesumptio valde vehemens, facium tradita per Couar. praxi. c. 13. n. 6. Menoch. de reuocata, remed. c. 11. q. 2. & Malcar. de probano. concl. 1208. Praxera, id quod dictum

484. Telt pensionarium debere verificari conditiones, sub qua pensio est reservata, nepe dimmodo tanta partem non excedat, vel dimmodo remaneat centum pro Rectoribus, & videtur intelligendi, ubi sumus in casu nullitatis pensionis in casu non est vera, secus ubi sumus in casu reductionis iuxta distinctione, de qua 3. n. 421. quia tunc onas pbat. iustificari titulari, qui praetereit esse reducenda, na pensionarius habet fundata sua intentionem in reservatione pensionis, donec ex aduerso ostendatur non esse locum tantae pensionis, & ita fuit resolutum in illa Salamant. pensionis adducta sup. p. n. 412.

485. Et id procedit non solum in petitorio, sed etiam in iudicio executiuo, in quo titulari poterit cogi ad solutionem integre pensionis, nisi probet esse locum reductionis, quicquid dicat decisio Neritonen. pensionis, de qua sup. n. 472. & deci. Cordubae. Tredecimatur, & Valentin. decimatur, quae ibi allegatur, procedimus quando summa, seu quantitas, scilicet decimarum, non erat liquida ex parte petentis declaratoria, & sic non debet ferri antequam constaret, quod quae summa esset ferenda, sicut non potest dari declaratoria quoad fructus, in quibus quis fuit condennatus, si non sunt liquidi datus, ut fuit tentum in vna Salamantina portiones. 25. Iunij. 1598. coram D. Seraphino, & in vna Pamphilonae. d. l. 14. Decem. eod. anno, coram D. Lita, & alia saepe, et in proposito quantitas pensionis est certa, & liquida ex parte pensionarij, est ipsa reservatio, & quod fit locus reductionis, nisi exceptio aduersarij, &c.

489. Erat tamen admittenda illa exceptio reductionis ad impedienda executione, etiam si non probetur, in d. con. t. sed requiritur aliorum indagare, ex quo oritur ex ventre supplicationis, ut per Rotam in vna Racanant. tractationis, 22. Iunij. 1592. coram D. Gypio, in qua fuit resolutum, quod exceptio. Quae oritur ex vere infirmitate, etiam si requiritur aliorum indagare in quocumque iudicio, aduocatur etiam ad impedenda executione obligatio in Camera. Cassad. decisi. 10. n. 2. de recrip. Sarpien. in compendio signatur. n. 84. & seq. Acor. abinn. decisi. 36. l. 1. r. q. de retract. conf. 8. 4. gl. in 4. Galef. su. ad obligationem in forma Camerae ad 4. p. formula 1. q. 1. 8. & voluerit d. in vna Porru. de Col. 9. Dec. 1597. coram D. Seraphino. Rursus id quod dictum est pensionariu debere iustificare sua gratia, & reservatione, non procedit quando pensio est reservata Motu proprio, tunc non est opus ca. iustificare ad decisionem, Achilles 174. sen. 10. de probato. alias vnicade Motu proprio, & Put. 10. l. 3. & Rota 154. n. 4. p. 2. d. n. 1. vbi quae narratiua facti alieni, in qua Papa fuit, pbat. si emanauit Motu proprio, & ita in proposito tradit Sal. Tib. in prac. Auditoris Camerae, l. 3. c. 3. 22.

491. Vnde in pensionibus impositis super Episcopatus Hispaniae, quae vt s. diximus n. 396. imponuntur cum clausula. Et quousq. omnes pensiones huiusmodi, seu 12. antiquae, quam moderna pensionis huiusmodi imponit, vt accipimus, non excedunt, non est opus aliqua iustificatione, quia referuntur T Motu proprio, cui ita etiam, quia narratur factum alienum, & in eo sunt verba, vt accipimus, Achilles, & Petrus ibi.

494. Quod secus esset si non refererentur Motu proprio, non obstante verbo, vt accipimus, quia illud non Papa: sed partis narratiuae importat in gratia ad supplicationem signata, Guido bonus

decisi. 160. & fuit resolutum in vna Meten. Monasterij 21. Febr. 1600. coram D. Lita de qua 3. p. c. n. 199.

Neque v. verbum, T. vt accipimus, simile est verbo, vt intelleximus, quod non refertur ad partem, Rota decisi. 447. ad principium, 1. p. d. vlt. or. Neq. etiam est simile, quicquid dicat Rebus. Itam citandus verbum, vt asseritur, quod tanquam generale, & impersonale non censetur prolatum per impetrantem, iudico, quod pro illud narratur, non est per partem verificandus, Rota decisi. 60. & 77. de recrip. in antiquis & 6. de praeben. in antiquioribus, Callaronum decisi. 4. n. 9. de probationibus, vlt. n. 8. de iure patro. Rebus. in praxi, ut de dispensatione ratione aetatis, Mandos. reg. 34. de annali. 7. 47. n. 2. Nau. in c. si quando de recrip. exceptio. ne 3. n. 2. Caes. de Grassis decisi. 48. n. 4. & Rota decisi. 447. n. 1. & in vna Iaccen Vicarie 28. Iunij. 1593. coram D. Penna. in qua fuit dictum verbum, vt asseritur, excludere ritum suspensionis, & liberat ab onere probandi, & in vna Romana difficultis de Maninis 24. Iunij. 1596. in qua fuit dictum, quod narratur per verbum, vt dicitur, non esse iustificandum, Rota & Cassad. supra. & quantitate narratam per verbum forsan, narrari dubitatur, in commutato, s. sunt autem. f. commodari, gl. in l. sublimitate, verbo forte. fi. de vulgari. n. 140. non esse iustificandum per actum quantitate, vt late per Felin. in c. accedens, & in 10. vt lite non contestata, & post haec tradit Goncal. gl. 32. n. 11. & 12.

Sed hic est difficultas, si non licet iterum d. narratiuae factae Motu proprio in reservatione pensionis possit probari contrarium, & eo probato gratia conuati in qua Salus, sup. ut, quod quando pensio assignatur Motu proprio ex aliqua causa, quae non esset veras, ut puta in causa meritoria, vel paupertatis, Motu proprio prius facit gratia valere non obstante surreptione, & pro hac parte faciunt d. decisi. 60. de recrip. T. in antiquis, & 6. de praeben. in antiquioribus, vbi quod facta gratia de beneficio, cuius fructus summam viginti, vt asseritur, non excedunt, debet impetranti, etiam excedunt, nec gratia est surrepticia, facit etiam d. decisi. 77. de recrip. in antiquis, vbi quod, si in supplicatione, ponatur per Papam, vt T. asserit, tunc talis gratia reputatur surrepticia, nisi ita sit, secus si ponatur in supplicatione, vt asseritur, & seruat, idem ergo erit dicendum in gratia Motu proprio.

Nihilominus tamen T. contrarium videtur dicendum, nam licet verum est clausulam Motu proprio tollere surreptionem, si Motu proprio, de praeben. in 6. Clem. si Roman. eod. tit. & ibi Doctores, Decius in c. ad aures, 30. & Ripa. 33. de recrip. Mohedan. decisi. 4. n. 2. de privilegio, Anto. Gabr. de clausulis, concl. 2. & Corral. de Beneficij, p. 1. c. 4. n. 8. & 4. p. 5. n. 28. Tamen cum exprimitur falsa causa T. seu qualitas de facto alieno, nihil prodest prolatum contrarium, si est talis, quod alias saltem difficultis gratia concederetur, quia gratia concessa Motu proprio non debet operari ultra mentem, & intentionem concedentis, & intelligitur verbus effectus, exp. salus, sine quibus, alias gratiam non concessisset, aut falsum dicitur ad c. 2. de recrip. Felin. in d. ad aures, n. 9. & in c. causa de test. n. 3. Decius in d. ad aures, n. 51. & 52. & conf. 407. Staphil. de lit. gratia, in de vi. & effect. clausul. de clausula Motu proprio, vers. 7. & vlt. n. 3. 4. & 5. Sclua de Beneficij, p. 9. 12. 2. qualitate n. 3. vers. 4. cap. Rebus. in conce. in for. mandati Apost. verbo Motu proprio, post vlt. effectum, vers. 2. non purg. Gamb. de officio legati l. 3. numer. quadragesimo nono, Ant. Gab. d. conc. 2. n. 18. 19. 22. & seq. Menoch. de arb. l. 2. cap. 101. n. 88. Azuec.

63

11. 12. tit. 14. lib. 5. recopil. 3. l. 6. Guier. con. 11. n. 15. @
Comunicatio q. d. 2. c. 15. n. 77. Put. dec. 187. n. 5. l. 1. @
dec. 101. l. 3. ad finem. vbi dicit, quod licet stetur pre-
dicta narrare facta Motu proprio, potest tamen
probari contrarium, & Rota dec. 525. n. 5. n. 1. diuers.
vbi dicitur, quod falsitas causae perpetuo annullat
gratiam, quantumvis Motu proprio concessam. Et
nouissime Thom. Sanchi. de matr. lib. 8. disp. 2. n. 47.

64

Vnde praedicta sententia Saluti. non est vera, nisi
vbi narraretur merita in genere ad tradita per Pro-
bum in rub. de vita & honestate clericorum in 6. n. 2.
& Rebuffus d. forma mandati. verbo morum honesti.

65

Nec obstat d. dec. 60. § 6. quia accipiende sunt 7 vbi
excessus non est notabilis, secus, si est notabilis,
vt de falso valore expresso in gratia Motu proprio
in notabili quantitate, seu cum errore notabilis quan-
tatiatis, dicunt Felino. d. n. 9. Decius. n. 31. & alij supra,
& ita etiam circa verificatorem asseritur, videtur te-
nere Selua d. n. 4. verificatorem circa expressionem.

66

Neque etiam obstat d. dec. 77. quia accipienda est
quando illud, quod narratur per verbum, vt asseritur,
non inducit notabilem surreptionem maiorem,
quam si exprimeretur per verbum, vt asseritur, seu a-
lias per impetrandum, &c.

67

Vade in dictis Pensionibus. § Impositis super Epi-
scopatib. Hispaniae Motu proprio cum d. clausula, &
quarum tertia parte, vt accepimus non ex. ed. i. quibus
pensionarius non teneatur verificare huiusmodi non
excessus, tamen si ex aduerso probaretur notabilis
excessus essent surreptionis, seu nullae, iuxta dicta, saltem,
quoad excessum, nisi, cum fiat reseruat Motu proprio,
potius videretur verari in causa reductionis, quam
nullitatis, vt dicitur in d. Neronide de qua sup. n. 472.

68

Deciso autem Rota 162. in Miscellaneis § manu-
scriptis, quae ait, quod valor narratus in gratia, etiam
Motu proprio facta, est probandus ad canonizationem
illius Dec. in d. cad. aures. n. 10. seu 31. vt resolutum
fuit in causa Oxonem. T. de iur. 12. Junij 1559. coram
D. Caput. v. c. Intelligenda est, quando ex aduerso
probatum contrarium, cum errore notabilis quan-
tatiatis, ex Decio d. n. 31. & Felino. d. n. 9. & alij supra. Vel
potius est intelligenda procedere, § iuxta regulas
modernas de valore, ex quibus requiritur expressio
valoris Beneficij, de quo fit gratia, etiam Motu pro-
prio, & sic requiritur etiam consequen. probatio il-
lius, tanquam parti gratiae, &c.

69

Et de clausula Motu proprio, § & quid operetur,
vide Ab. in d. c. ad aur. n. 8. & ibi Fel. n. 6. & alios Stap.
d. 111. clausul. Motu proprio, Mil. in reperi. verb. Motu
proprio, Bertachino verbo clausula Motu proprio
Vgolium Cesium in tract. clausul. versu. Motu proprio
non tollit, sequens, Rebuffus, in concordatis in forma
mandati Apost. verb. Motu proprio, Selua, 3. p. 9. 12.
n. 2. Gamb. de officio legati 13. n. 4. Ant. Gabr. late
us, de clausula, c. 12. Menoc. de arbitrar. l. 2. c. 1. n. 201.
n. 78. Floide. de incompatibilitate Beneficiorum, c. 20. n.
7. Corral. l. p. c. 4. n. 8. & 4. p. c. 5. n. 28. Gig. 9. n. 4. n. 4.
Azuein l. 1. tit. 14. n. 14. & 13. num. 28. l. 4. recop. Ant.
Aug. in Epi. dec. 1. manuscrip. tit. de Motu proprio, &
alia reperi. dec. 1. verb. clausula. Motu proprio, & Man-
dator. Res. Cancel. ubi, & verb. Motu proprio.

70

Pensionarius etiam indistincta successoris tenetur pro-
bare possessionem vel bonum ius illius, qui primo con-
sentit pensioni, nisi esset eius successor in iure illius,
& vt per Achille dec. 9. de Pensio. seu 421. Guidob.
dec. 137. nam pensio non potest peti ab eo, qui non ef-
fet, vel successor iuris, vel possessionis consentiens, vt
per eundem Achille dec. 1. & 6. de pensio. seu 413. & 418.

Et successor poterit docere de non bono iure
possessoris, qui consentit pensioni, Achilles. d. dec. 6.
& 9. n. 3. qui propterea frustra consentit pensioni,
Casar de Grassis, dec. 103. n. 9. vnde non videtur yem.
quod tradit Gonzalez gl. 5. § 9. n. 60. quod si
vacante Beneficio per obitum, Papa consecrat illud
Petro, cum reservatione pensionis ad fauorem Io. fi
collatio facta Petro fit nulla, ex aliquo vitio obre-
ptionis, & vna incapacitatis illius, & propterea im-
petret Antonius d. Beneficium per obitum, vt vacans,
vt prius, quamvis in sua gratia non fuerit reseruat
aliqua pensio, nihilominus tenebitur solvere d. pen-
sionem, quia prima concessio continebat duas gra-
tias, & vna deficiente non deficit altera. Quintimo re-
signatarius, tño oblate conf. n. su. acceptatio, & ap-
probatione iuris, ac resignationis, potest dicere de
nullitate pensionis, si vult probare non ius, & falsi-
tatem causae, vt fuit resolutum in vna Valentina pen-
sionis, 17. Jun. 1583. coram D. Robulterio, vt in dec.
sequenti Resolutum fuit, quod si pensiones, de quibus agi-
tur, sunt nullae, vt facta, vt se velle docere Canonici pos-
sunt ipsi dicere de nullitate pensionis, quia, cum ista ma-
teria non pendeat à voluntate, & consensu partium, vt
est regulariter in prophatis, sed ab auctoritate Princi-
pis, solum querendum est, an vere pensio sit, vel ne vali-
da, c. si quis Presbyterorum, vbi notatur de rebus Eccl.
cl. c. 7. cum alius per Castellorum, de pensio. dec. 5.
Merito non obstat consensu, acceptatione, & appro-
batione iuris, ac resignationis, possunt idem consentientes
dicere de nullitate pensionum. A. ubi 8. de pensio. c. de
actu ipso sine nullo, quod non obstante consensu partium,
postea dici nullas, etiam per ipsum consentientem, cum nul-
lantur plura informantes pro Capitulo, nec habuit difficul-
tatem aliquam apud dominos, qui inferre debent, quod, et in
condauando tit. Canonicoorum pars possit sibi prauidi-
care glo. v. alij per Rebuff. de pacificis possessio. n. 162.
multa acceptatio, & approbatio Canonicoorum habent hinc
effectum, quod Dominus Mirabes, & alij quibus sunt re-
seruat pensiones pro validate illarum, non erant obligati
docere de bono iure, & causa reseruationis pensionis, ex
quo approbarunt, & magnificerunt ius illorum, vt in de-
cisione allegata, sed non facti, quod si Canonici aduersarij
prout asserunt, velint probare non ius, & falsitatem causae,
non possunt hoc facere, c. vt dicitur, totum hoc principa-
liter p. deat ab auctoritate Principis, & nō partium, et ta-
mē verū, quod, cum D. Hieron. habeat titulum coloratum
& ha pensiones sint impositae ex causa reseruationis per d. D.
Hier. possessor factae conditionaliter reseruari valde di-
ctis pensionibus, cum clausula, restrictus, & suspensus,
vt in mandato, & resignatione reseruat. D. m. m. quod
Canonici agentibus ad declarandum nullitatem dictarum pen-
sionum, obstat, vt ibi clarū soluit, quod continet restrictione
nullitatis pensionis, & restrictus, d.annoni, c. inter esse, c. sic ob-
stans, ut illis actio, & ex. eprio spoliationis, iuxta notata in
c. 1. de restit. spoliationum in 6. nam certū est, quod pos-
sessor resignans sub conditione, illa non adimpleta, agit
spolios, si ostendit, vt hic, et in l. vlt. Putens, de res-
titu. 14. spolia. dec. 4. Crescen. dec. 135. Ant. Aug. in re-
pertorio eod. tit. n. 16. corra quod spolia dato in colorato,
no obstat exceptio de seip. tit. vel no iuris nisi probatur
per confessionem clarā, vel re iudicatā, vt per Ant. Aug. n.
33. quando notorie constat, & passim obseruat Rota. Non
obstat sententia per me in Rota lata absolutoria à spolio,
quia dicebant Dominus, quod dicta sententia habet etiam in
verbe absolutoria, & re iudicatā super validitate dictarum
pensionum, quia cū in sententia, quae vult consequens, nulla
& necessarium antecedens, leg. fin. de except. rei iudi-
ca. cum alius per Aym. consil. 79. num. 4. & imposibile
videba-

videbatur, quod sententia possit stare pro absoluteione spo-
lii, sine eo, quod pensiones omnes essent valida ex his, quae
supradicta sunt contra, si in vno, etiam in alio obstat,
& in nullo rursus intra spolum clarum, nec obstat, &c.

Et quod tradit Rebuffus de pacificis possessio. n. 156.
515 alias 137. semel t. imposita pensione allegati postea
non possit resignantem nunquam habuisse ius, procedit
in iudicio executionis, de qua loquitur, & vide
dicta infra, 11. par. c. 3. n. 130.

Aduertendum quoque est, quod in commissionibus super
nullitate, vel reductione pensionis à Papa reserua-
tae, solet poni clausula, sine retardatione solutionis
pensionis, ob reuerentiam litterarum apostol. & fraudes
recusantium solvere pensiones Staphil. de literis
514 2. p. c. 4. de commissione appellati. n. 39 & Flau. Paril.
de res. benef. 1. 6. q. 2. n. 153. etiam si non addit quasi
possessio exigendi. § Rota dec. 301. p. 1. diuers. & in
vna Burgen. pensionis de qua infra n. 519. Quae clau-
sula limitat, t. & suspendit iurisdictionem, quae datur
iudici commissionis, Casar de Grassis dec. 101. n. 1.
& importat conditionē adeoq. iudex nō possit pro-
cedere, nisi prius soluta pensione. Gomez supra vers.
confirm. ista opinio. Pötanus de alimētis c. 19. n. 4. Mar-
ches distinct. n. 36. Rota dec. 816. lib. 3. parte 3. di-
uersorum, & in dicta Burgen. pensionis. 24. Nouemb.
519 1595. coram D. Blancheto. in qua fuit resolutum,
Non posse procedi in causa retardata solutionis, clausula
eum in rescripto apposta limitat iurisdictionem, & illa
tribuit sub conditione, vt de causa cognoscatur, nisi docto
de solutione, & ita perpetuo sui obseruati in Rota, quae
semper solum requirit litterarum expeditionem, absque
possessione, vel quasi possessione, cum supplicatione etiam si
nullitas videatur patens. Io. Paulus dec. 60. cum alijs
allegatis. Neq. obstat decisionem coram Gropetro, quia
ibi aderat clausula arbitraria Rota, quo casu Rota vult cō-
tra successorem consistere aliquo modo de quasi possessione,
prout signaturā facere consuevit, quādo pensionis cōtro-
uersia inter pensionarium, & successorem in beneficio cō-
mittit causam, cuius enim de tali exactione degustare ali-
quid, & a forma rescripti non est recedendum, &c.

Operatur etiam, d. clausula, t. vt non obstante d.
commissione nullitatis, vt reductionis pensionis, &
manus appositione Papae, executor datus in literis pen-
sionis, seu in processu fulminato, possit etiam lite pen-
dente procedere ad executionem pensionis, & com-
pelleret ad eius solutionem. Gigas quasi. 69. numer. 5.
Lancelotus de attentat. 2. par. c. 110. n. 38. & cap. 17. n.
61. & 64. Marches d. n. 39. & Flores q. 11. n. 30.

Quod procedit, etiam facta t. inhibitiuo vigore
talis commissionis, vt videtur tenere Lancelotus d.
num. 64. versu. circumscripsi, quoniam contra teneat
Gigas ibi, quem refert idem Lancelotus. cap. 20. am-
pliatione 1. num. 28. nam illa clausula enervat vim, &
522 effectum inhibitionis, t. & inhibitiuo censetur facta
stante d. conditione, prout in commissione. Mados
de inhibiti. quasi. 30. & 81. idem Lancelotus cap. 20.
ampliatione 11. n. 28. Casar de Grassis dec. 96. n. 4. &
dicemus alias infra 6. par. cap. 3. num. 140. & post haec
Gonzalez gl. 9. in annotat. n. 24.

Quamvis, si non itare. d. t. clausula in commissio-
ne, sed causa nullitatis, seu reductionis pensionis fuisset
antea per speciale rescriptum Papae simpliciter

committā, verius videretur illius pendentiā impedi-
re executionem, & viam executiuam, vigore litem
apostolicarum pro solutione pensionis post-
modum intentatam, ita declaratoria lata pendente
dicitur fit nulla propter appositionem manus Papae, &
tāciat auocationē, Gigas d. q. 69. n. 4. & 5. & Lancelotus
d. c. 17. n. 92. t. dicens id tanto magis procedere, cum
524 in iudicio executio fuerat oppositum de dicta pen-
dentiā litis, quod videtur necessarium ex traditis per
Felin. in c. ceterum, de res. n. 1. maxime facta inhibi-
tione per iudicē Lancelotus ubi n. 63. licet cōtra sen-
tentia Flores supra n. 31. ibi, vel cum 64. & sine d. clausul.

Pendente tamen causa nullitatis, seu reformatio-
nis pensionis coram Ordinario t. obsequio, commissio-
525 nis certum videtur non impediri executionem litera-
rum pensionis. Flores d. n. 3. etiam si oppositum esset
de litis pendentiā, & inhibitiuo, quia Ordinarius non
potest inhi bere executori, qui est superior.

Atque tamen ponitur clausula t. sine retarda-
526 tione solutionis pensionis arbitrio Rotae, vt in dicta
Bürgen supra relata n. 519. quae intelligitur, prout de
iure, nam arbitriū d. bet esse iuri cōsonū, & ideo re-
tardanda est solutio, & potest procedi, ea retardata,
donec literae expedite fuerint iustificatae, nisi agatur
contra consentientē pensioni prout reseruatā, vel ad-
sit quasi possessio, iuxta praedicta, & ita fuit resolu-
tum illa Lunen. Sarganen. pensionis, de qua supra,
n. 45. & in vna Afulana t. pensionis, 23. Jun. 1593.
527 coram D. Orano. vt in sequenti decisione. Fuit resolu-
tum retardandam esse solutionē pensionis, donec litem
super reseruatione illius expedite, fuerint iustificatae,
nam commissio mihi praesentata habens clausulam, sine
retardatione arbitrario Rotae, intelligitur, prout de iure.

Barrol. in extraganti ad reprimendum, verbo videbitur,
n. 8. Parif. col. 56. n. 51. de iure autē est quod nō so-
leat cedere, nisi, vbi vel ad quae quasi possessio vel litem ex-
pedite fuerint iustificatae. M. ob. dec. 304. de quasi pos-
528 sessione Odaty non constat, vt bene haec per informantes,
& littera quo ad valorem iustificatur, nam testes de eo
deponentes, aut non percutunt tempus articulationum, aut
sunt de auditu, maxime quando agitur de probando va-
lore affirmatiue concepti, quo casu concludens regimini
probatio, vt fuit alius resolutum in vna Clusina pensionis
coram Illustrissimo D. Cardinali Lanceloto.

In pensionibus tamen per inferiores Papa reser-
uatis non apponitur dicta t. clausula, sine retardatio-
529 ne solutionis pensionis, Staphil. supra num. 15. & Gom.
in d. compendio versu. & est aduertendum. Gigas dicta
quasi. 35. n. 9. & 9. 85. n. 2. & 11. & Vetrusius d. lib. 3. cap.
vltimo. n. 1. nisi pensionarius esset in quasi possessione
exigendi Pensionis ibi.

Et casus, in quibus dicta clausula t. apponi non so-
530 let, ponunt Gomez supra Gigas d. 9. 85. Vetrusius d.
c. vltimo, & marches d. c. ex n. 40.

Tandem pro conclusione huius t. materiz pen-
sionum, per quarum executores solet in Hispania
procedi ex abrupto, & sine ordine, & modo & prout
pars, quae eos eligit, petit, oportet pretium duxi breui-
ter ponere praeticam feruandam, quando executiue
agitur ad solutionem pensionis coram excoctore, vi-
gore litterarum executoriarum seu clausulae, ceterum
processus fulminatus, qui debet t. esse Canonici
Cathedralis Ecclesiae, vel alias in dignitate Ec-
531 clesiastica constitutus, cum sit mixtus & habeat cog-
nitionem causae, licet executiue ex forma mandati,
Ferretus in terminis cons. 53. & Nauarrus in c. cum cō-
ting. de res. c. 2. causa nullitatis praeticatur.

Et in primis praesentanda sunt t. coram execu-
532 tore, &
F 2

re litterarum originales pensionis istam gratia, quam executoris, & etiam processum fulminat, si virtute dicte clausule, & ceterum, sumitur iudex, quamvis sufficiat etiam presentare solum processum fulminat, in quo ipse littere sunt inserte, donec pars opponat ad decisionem Achillis. §. 419. & infra §. 6. §. 2. d. 1. & sumptum litterarum ex registro Apostolico, quod iudex facit, saltem in Curia, ut in illa Toletana pensionis, de qua supra n. 118. Belencio de charitativo subsidio, g. 113. Malcardus de probato. cone. 337. n. 7. & 8. & Rota in Paten. pensionis primo Julij. 1596. infra relata, n. 551.

Quibus presentatis, pensionarius petit dari mandatum seu monitorium in forma contra possessorem beneficii pensione grauari pro toto ducatis sibi debitis, ex terminis pensionis decursis, & c. Quos iudex iubet dari, & in eo insertis litteris presentatis, vel processu fulminato, si vigore illius sumitur in effectu, mandat, N. possessor, quatenus infra sex dies, seu alium terminum sub excommunicationis, alijq; Ecd. fiscalis sententis, censuris, & penis, etiam in litteris Apostolicis pensionis expressis, soluat pensionario toto ducatis sibi debitos ex terminis pensionis decursis, seu talem, & talem terminum decurfos, & infra eundem terminum doceat de solutione, & partitione, alioquin dicto termino compareat ad videndum se incidisse, & incurrisse in excommunicationem, aliaque sententias, censuras, & penas predictas declarari, seu illas in eo poni, ac ad omnes, & singulos actus necessarios, & opportunos, vsque ad sententiam, & expensarum taxationem, ac sententiarum, & penarum predictarum aggravationem, & reaggregationem Brachij, secularis inuocationem, procedi, vel ad offendendum solutionem quietationem, vel rationem legitimam, quare premissa fieri non debeat, ad que omnia citatur, & c. cum communicatione seu certificatione, quod siue comparuerit siue no ad predicta, & alia, que iustitia sua debet, eius absentia, seu contumacia non obstat, procedet, & c.

Quo mandato intimato possessori beneficii, & in termino reproducto pars pensionarij accusat contumaciam illius non comparentis, quam iudex habet pro accusata, & si ille consensit reservationi pensionis, potest statim, absque alia verificatione, nisi reservatio sit conditionalis, dare contra eum sententiam declaratoriam, qua declarat eum incurrisse in excommunicationem, aliaque censuras, & penas in litteris reservationis expressas, ob non solutione dicte pensionis, & c. Et condemnare eum in expensis coram eo legitime factis, taxationem earum sibi reservandam, & c. Iuxta resolutiones supra adductas, quamvis Salustius, Tiberius, & c. dicat audivisse alias, quod Greg. 13. Ore tenus tunc auditori camerę commisit, quod in executione litterarum pensionis, etiam si assit titularis consensus, cum obligatione etiam camerali vinculo iuramentis, vallata pro pensionis solutione facta, ad executionem litterarum huiusmodi non procedat, nisi prius litteris, aut supplicatione reservationis pensionis, & narratis in eis sufficienter verificatis, & c. sed hoc non apparet certum.

Si vero titularis, contra quem agitur, non consensit reservationi pensionis, sed est successsor, aut reservatio sit conditionalis, debet pensionaria executor ostendere, & probare se esse in quasi possessione exigendi dictam pensionem, vel releuetur ab onere iustificandi litteras reservationis, alioquin tenetur illas iustificare, & verificare earum narrationem aut conditiones, iuxta supradicta, & §. 6. p. c. 2. d. 11.

Necque est necessaria alia citatio, ex quo ille, qui est absens a loco iudicij, fit citatus generaliter ad rotam causam, & est contumax. Speculator 2. par. 11. de citatione §. visum, n. 4. & 5. & ibi. To. Andreas, ter, incumbit. Millis verbis citatio specialiter ad unum. Abbas in cap. fin. de dilato. a. n. 9. Vantus de iustitate ex defectu citationis a. numer. 101. Maranta in speculo. 6. par. de citatione n. 1. 9. Graunatus ad Veltium l. 4. cap. 2. n. 15. & Rota, decij 8. de esibitu, alias 93. in novus ad finem, & que ait, quod partes sunt citate ad rotam causam, & singulos actus vsque ad diffinitivam sententiam inclusit, & citationes, que sunt postea in Curia pro aulentiam contradicatur, vel alias potius sunt, vel de vrbatitate, quam necessitate, seu rigore iuris, & c. Et Vantius supra n. 110. ait in Romana Curia, & benigne fieri illas citationes, & post hac tradit Gonzalez glof. nova in anno. num. 74.

Vnde conuincitur, quod ait Paulus Castren. t. con. §. 81. 2. volum. xelatur per Marantam supra, quod quado proceditur, ad alios actus vigore talis citationis generalis Job. nt fieri singula citationes, pro edicta, vnde etiam non est necesse facere citationes in stratis auditorij, nisi forte illa essent ad id assignata in huiusmodi citationibus generalibus, pro vt in Hispania fieri consuevit, nam tunc debent fieri citaciones, & intimationes, vt fuit resolutum in vna Gienn. portionatus 28. Junij. 1599. coram D. Oradino in qua fuit dictum, Quod licet citatio generalis auctor ad comparandum, tamen si pars comparat, debet de nouo citari. Sacinus conf. 195. vol. 2. & supra citati, & sic examen testium factum sine noua citatione est nullus, nec obstat, quod postea recesserit, si sic non videtur venisse, qui non fuerit, quia saltem debebat citari in stratis, prout comminatum fuerat iudex in prima generali citatione, & vt per Rotam decij 35. in marginis scriptis. It si citatus comparat, & allegat contra executionem aliquam rationem legitimam, vel solutionem, quietationem, & c. debet ei assignari terminus breuis, cum sit probanda in contrarium. Nec requiritur necessitas, quod sit, vt solet fieri in Hispania, decem dierum sicut in aliis executionibus, ex lege regia: sed potest esse maior, vel minor arbitrio iudicis. Gigas 9. fin. n. 2. 6. intra quem id probet, & ibidem si allegaret remissionem t pensionis, aut redemptionem auctoritate Papae vel aliam exceptionem notoriam, & euidentem, vel que posset incontinenti probari, & no indigeret longiori indagine. Gigas, d. 3. q. 1. alias Menoch. de arbitrariis l. 2. casu 9. & 12. Conradus in l. vna. C. si de moment. an. possessor. limitat. 12. Massa Galeus de obligatione Camerali ad 4. par. 1. 9.

Si tamen allegaret nullitatem, seu surreptionem t pensionis, vel aliam exceptionem requirentem alioquin indagine, debent reservari iudicio ordinario. Gigas ibi n. 24. quicquid circa surreptionem dicat Flores 9. 12. n. 31. allegans Gigantem. d. 9. fin. n. 13. qui se declarat infra, n. 21.

Et quando exceptio requirit t altiore indagine, & inquirat arbitrio iudicis. Menoch. casu. 20. de recuperanda, remedio 1. 9. 21. Contardus supra, & Rota decij 57. n. 3. par. 2.

Vnde in vna Barchinonen. pensionis t de anno 1551. fuit resolutum, quod exceptio extinctionis pensionis per professorem pensionarij, super qua non fuit iudicatum, non impedit solutionem pensionis, & ea non obstat, declaratum est titularis, si non soluit, quia requirit altiore indagine, cum Monachus ex dispensatione pensionem retinere possit, nec quis est priuatus sua possessione. Et. V.

Et vt per Caputaquen. decij. 321. par. 1. & 23. & 317. par. 2. Guidobonus 138.

Ex quo alias in vna Rauennaten. t pensionis. 20. Junij. 1597. coram D. Lita fuit dictum, quod pensionarius, qui est in quasi possessione exigendi, manentem in ea, non obstat presentione quod sit extincta, propter constitutionem Sixti V. de delatione habitus, & c. Et in vna Paten. pensionis prima. t Julij. 1599. coram D. Pamphilio fuit resolutum. Dandum esse comiti mandatum de manente in quasi possessione exigendi pensionem, de cuius reservatione hodie constat per exhibitionem sumptis, ex registro Bullarum. Rota dec. 10. de fide instrumentor. in nouis. Crescen. 2. eodem tit. Antonius Augustinus in epitome. titulo de exemplis, numero primo, & de quasi possessione constat ex multis final. iuris, & c. Et cum ea concernat tempus ante professiones Episcoporum, & etiam post contractum matrimonium pro conuentione, non obstat in contrarium deducta, nam professiones non tollunt precedentem quasi possessionem acquisitam contra praedecessoris, quia necesse successori, & quantum ad extinctionem per contractum matrimonium, illa non impedit manentem, donec super ea fuerit iudicatum, cap. querelam. de electione, cap. consultationibus de iure Patro. cum coniugatus ex dispensatione, quam comes habere preceidit, possit pensionem retinere. Cassado. decij. 10. num. 7. de recrip. Caputaquen. 321. par. 1. & 317. par. 2. prefertim, cum ex predictis ad sui possessionem, post contractum matrimonium, quod alia sui ponderatum in casu t de donen. pensionis secunda Decemb. 1585. coram D. Blancheto, & c.

Et in vna Callagurritana pensionis secunda Martij. 1598. coram D. meo t Corduba fuit dictum, quod Allegatio de extinctione non impedit manentem, ubi de ea non fuit iudicatum. Caputaquen. vbi supra, & non dicitur iudicatum, ubi fuit appellatum, vt in causa Forolinen. pensionis. 24. Junij. 1592. coram t D. Penas, vel pendet casus est in integrum, vt in causa Veneta iuris querendum coram Illustrissimo Aragonico, & inde ista exceptio videtur reservanda ad iudicium petitorium, sicut maxime, quod hec quasi possessio preceidit post obitum Heroniz, ad cuius commodum per tenditur reservata, & sic post extinctionem, vt fuit resolutum in causa t Terdonen. pensionis. 10. Decemb. 1585. coram D. Blancheto, & c.

Sed istas resolutiones solum admitterem, quando post casum extinctionis t pensionarius esset in quasi possessione exigendi, vt in ista Paten. & Callagurritana, t nam & nullitates orientes ex ventre, itante quasi possessione exigendi, discutiende sunt in petitorio vt in illa Burgen. de qua supra, num. 117. quae tamen alias impediende executionem, etiam si requirerent altiore indagine vt supra, n. 48. 9. aut quando pensionarius, qui professus est t aut contraxit matrimonium, ostenderet dispensationem ad retinendam pensionem, quamvis non claram & iustificatam, nam interim, quod super illa disputaret, & iudicaretur, non esset impedienda solutio.

Alias enim exceptio extinctionis t per professionem, vel contractum matrimonij, aut alias videtur releuans, & admittenda, dummodo incontinenti probetur, id est intra breue tempus ad iudice assignatum, iuxta dicta, nam non requirit altiore indagine, sed est clara, & excludit pensionem, & possessionem eius, vnae consil. 284.

Imo, & si pensionarius ostenderet t dispensationem, verius videtur, predictam exceptionem extinctionis incontinenti probatam impedire solutionem, & executionem pensionis, nisi constet etiam

de iustificatione ipsius dispensationis Caesar de Graffis decij. 105. num. 7. nam ista exceptio non requirit altiore t indagine, sed altior indago oritur ex replicatione pensionarij, vnde non videtur referenda ad petitorium. Afflicti. d. ec. 93. Puteus decij. 233. & 243. lib. 3. & Rota in vna Vrgelen. Canonica. 21. Maij. 1593. coram D. Blancheto infra, relata seceta par. cap. 3. num. 2. & in vna Imolen. bonorum dicta die 21. Maij. 1593. coram D. Pamphilio, t vbi fuit resolutum, Quod ad impediendam immisionem ex remedio leg. fin. C. de edicto D. Adriani, admittitur exceptio defectus proprietatis, de qua in continens docetur, non obstante, quod videatur requirere altiore indagine, quando ista altior indago oritur ex replicatione haredum, non autem exceptione possidentis, & c.

Exceptio tamen, quod beneficium t erat grauatum alia anteriori pensione, de qua non fuit facta mentio in litteris, quarum executionem pensionarius petit, regulariter non impedit executionem. Nam quamvis certum sit, non t valere secundam pensionem, si de prima non est facta mentio, quia Papa in dub. etiam si referatur fiat motu proprio, non censetur velle onerare beneficium duplici onere, & c. Cassado. decij. tercia & quarta de pensio Caputaquen. 301. 311. & 322. par. 2. & 86. part. 3. Gigas de pensio. 7. 29. & quasi final. num. 12. & consil. 140. alias respon. 31. de pensio. Gambarus lib. 6. d. num. 226. Mohedans decij. 11. de locato, alias 159. Mandos. regula. 33. quae. 6. a. num. 7. & designatur gratia, titulo de pensio. versis. suppositum. Nam Paris. de resigna. lib. 6. quae. 2. a. numer. 40.

Quae expressio est necessaria, etiam quod prima pensio sit conditionalis, t vt fuit resolutum in vna Conchen. medietatis fructuum. 30. Aprilis. 1568. & in vna Valentina pensionis 25. Maij & 25. Junij. 1601. coram D. Millino, in qua t fuit dictum, clausulam, dummodo remaneant centum pro rectore, & tendere ad alium effectum, nec ad illum effectum releuetur, quia est applicata ad fauorem reuocatis, & ex ea non inferri ad presentiam t papa prima reservationis, a qua scilicet pendet validitas secunda, & c. Et etiam t quando prima pensio est perpetua. Caputaquen. decij. 312. par. 2. Fabius. decij. 36. lib. 1. Chifanem. 134. & Flam. Paris. supra num. 47. & fuit resolutum in vna Cesar-augusta, dismembrationis. 23. Junij. 1600. coram D. Pamphilio, & in dicta Valent. 25. Junij. 1601. coram D. Millino, tamen excipiens contra secundam pensionem t seu illum impugnantem, ex eo, quod non fuit facta mentio de prima, tenetur probare, quod tempore secundae pensionis prima erat reservata, & quod erat valida. Caputaquen. dist. decij. 301. Gigas Flam. & alij supra. Cota decij. 107. & 110. & Rota in dicta Valentina. 25. Junij, & sepius fuit resolutum, & sic ista exceptio requirit, altiore indagine, & c.

Et si citatus diceret se non possidere beneficium, super t quo pensio est referuata, aut qui consensit pensionis, non habuisse possessionem, vel bonum ius illius, pensionarius debet probare, vt dictum est supra num. 511.

Alias, illo non comparente t seu id non negante, non videtur necessaria ista probatio, quamvis Bucca. dist. vna. de stylo curia auditoris camer. 2. 6. 22. versis. quia, siue dicat siue successor comparentis, siue non, teneri eum, qui petit pensionem probare reum conuentum successisse in beneficio, super quo est assignata pensio, & ipsum percipisse fructus, vel fructifere per eum, quominus illos perciperet, & Salustius Tiberius t lib. 3. cap. 3. num. 6. ait in iudicio manentem

tionis obligari pensionarium ad probandum reum conuenientum beneficium pensione grauatam possidere, &c.

Sec, cum agatur contra ipsum tanquam succcessorem, & possessorem beneficii grauat, non videtur necessaria ista probatio, nisi ipse opponat. ex doctr. Iasonis in l. 2. C. de edicto D. Adrianum tollendo ad finem, qui ait, quod parte non opponente, iudex non debet petere legitimacionem personarum. sequitur Petrus Gerardus singul. 23. & in iudicio executionis idem Salustius libro 1. capitulo 43. numero 4.

Et a predicta sententia non datur appellatio suspensiu, cum executio procedatur. Gigas quest. 95. V. c. ruius lib. 3. cap. vlt. num. 3. Marched. d. cap. 4. 2. parte n. 7. nec tunc commissio appellacionis, nisi cum clausula, sine praiudicio legitime executionis, concedi consuevit. V. c. ruius ibi, & non cum clausula sine retardatione solutionis pensionis, vt dicunt Gigas, & Marches ibi, quae poni solet in commissioe super nullitate, seu reductione pensionis, vt supra dictum est, num. 416. Sed quia solet committi non solum causa appellacionis a iudicis super executione pensionis, sed etiam causa nullitatis pensionis, saltim implicite per clausulam, ac quam, & quae, & c. seu per clausulam, cum annexis, & connexis, tanquam negotio principali. Ideo non solum ponitur clausula, sine praiudicio legitime executionis, sed etiam clausula, sine retardatione solutionis pensionis, & ita verificatur quod aiunt, Gigas, & Marches supra.

Clausula vero, sine praiudicio & legitima executionis, operatur, quod commissio appellacionis propter illam non suspendat, nec impediat, quin iudex a quo procedat ad ulteriorem executionem. Pallothus decis. 58. lib. 1. quest. 3. part. diuersorum lib. 3. decis. 412. & Salust. Tiberius lib. 1. c. 27. n. 4. Marched. d. 2. parte cap. 5. n. 1. & 19. Et post haec Gonzalez gloss. 9. in annotat. n. 22. 4. nec inhibito afficit, vt supra, num. 522. lib. 1. c. 27. num. 4. licet non operetur, quin iudex ad quem, qui cognoscit de causa appellacionis, non possit reuocare omnia gesta per iudicem a quo si iniulte processerit, illa enim clausula solum praesertur, quod legitime factum fuit, non item, quod nulliter, aut iniulte geritur, vt fuit alias resolutum coram S. Clemente 8. in vna Romana Cassalis 24. Nouemb. 1581. & colligitur etiam ex traditis per Staphil. de literis iustitiae. §. de satisfactione contractus in v. v. d. n. 13. ita in vna Placentina fideiussoris. 22. Ianij 1592. coram D. Penna, & est alia decisio in causa Hispanen. & Caurien. permutacionis. 11. Martij 1596. coram D. Gypho, quae sic ait 14. die Decembris proxime praeteriti, fuerat coram me resolutum D. Ferdinando dandum esse mandatum de manutenendo in possessione beneficiorum, de quibus, agitur nisi obstat clausula, sine praiudicio executionis literarum Apostolicarum in commissioe per signaturam inserta, quam ob rem dato dubio super huiusmodi dissimilitate, dicta die 11. Martij, vtraque parte informante, conclusum fuit, clausulam non obstat, quoniam vigore illius solum praesertatur facultas executoris, literarum Apostolicarum procedendi ad eam executionem, non obstante iudicio ordinario. Puteus decis. 97. lib. 1. ideo, cum executor functus fuerit eius officio, immittendo partem aduersam in possessionem, satis apparet fuisse satisfactam dicta clausula, propterea Ferdinandum etiam in iudicio possessorio, cui non habuerit se propositum, potest dare de nullitate, & in iustitia dictae executionis iuxta dec. Putei 410. l. 2. quomodo clausula praedicta debet intelligi, quatenus de iure sit locus executioni, Iason in l. causam. n. 7. C. de transact. Crescen. decis. 47. alius

prima de rescript. & dictum fuit in causa firmata olei maxime quia in corpore commissioe perita erat facultas manutenendi Ferdinandum in possessione dictorum suorum beneficiorum, ex his cessant deducta ex aduerso, de iurisdictione mihi attributa sub conditione, quia per dictam immisionem, quamuis nullam, & inuaidam, eximium fuit illud iudicium. Rosa decis. 6. de re iudicata in nouis. Trauellin. l. boues. §. hoc sermone, limitatione 21. n. 4. de verborum significatione, non obstat, quod Ferdinandum, stante praedicta immisione, auctoritate Papa facta, amisit vtramque possessionem civilem, & naturalem, sic dictum est in causa Cesar Augustina fructuum coram D. meo Iusto, quia hoc posset locum habere, si executor rite & recte processisset, sed vtrouero, quando nulliter, & de facto processit, quo casu, vni priuatus processisse censetur, Angelus, Ioula, & alij in l. clam possidere. §. qui ad nandinas. de acquir. posses. in ius. §. d. clausula importat, quod necessario dimittatur vtraque possessio, sed tantum concedi facultatem immittendi in realem, & corporalem possessionem rei, ideo Ferdinandum, qui, ut dictum est, non habuit se proposito non prohibetur vni hoc remedio possessorio per allegata.

Aduerte autem, quod ad hoc, vt per pensionarios possit declarari iniussio in excommunicationem, debet esse elapsus mensis a termino solutionis, iuxta tenorem literarum.

Secundo aduerte, quod ad hoc, vt ad declaratoriam in cursum perueniamus de quibus in literis processu capiti, opus est literas pensionis originals, aut earum sumptum authenticum ex registro, esse legitime intimatas titulari, si est successor consentiens, aut non per se ipsum, sed per procuratorem consentientem, iuxta stylum, & obseruantiam curiae. Castaldorus decis. 2. de pensio. §. 12. de rescript. Sarmen. in compend. vtriusq. signaturae ad finem. Gigas quest. 77. n. 10. 20. 21. & quest. 84. num. 2. quem vide cons. 15. Mandos. reg. 27. quest. 7. num. 4. & de monitorio quae sit. 13. §. 76. Nauarrus in Manuali. cap. 27. num. 271. seu 274. Salust. Tiberius lib. 3. cap. 2. num. 3. 4. & 11. Marches d. cap. 4. non. 68. Flam. Parif. d. lib. 6. quest. 2. numero 98. Flores d. quest. 12. n. 26. & 27. & Suarez 5. tom. de censuris. disp. 20. sect. 1. n. 9.

Quamuis de iustitia huius styli, & obseruantiae dubitet Massa & Galefus de obligatione canerali. §. 577. parte. §. reliqua. de processu, ex num. 9. Et debet fieri intimatio literarum per Notarium & data earum copia, si petatur, & ita seruat Gigas. d. quest. 77. numero 21.

Exitimo tamen, quod, quamuis literae non sint intimatae titulari, etiam successori poterit executor dare sententiam contra titulum, quia ei mandet quod infra certum terminum soluat, & quod alias dabitur contra eum mandatum executionum, & in subsidium excommunicatio, &c. ex Castaldoro, Sarmen. Mandos. d. 9. 23. 79. Salust. Tiberio, num. 12. Marched. 67. supra, & Flores qui ait, hoc intelligi esse verum, quoad executionem faciendam in bonis debentis pensionem, non tamen quoad declarandum eum incurrisse censuras, & penas Bullae pensionis, & licet illi faciant mentionem de speciali commissioe, ea tamen non videtur necessaria, sed ex abundantia. & idem existimo posse fieri, vbi non effert lapsus mensis a termino solutionis.

Tertio aduerte, quod quamuis literae fuerint intimatae titulari, non incurrantur poene excommunicacionis, & priuationis, de quibus ubi nisi pensionario volente, & declarante, nam vt illis locus sit, requiritur voluntas, & factum ipsius pensionarij, in cuius fauorem

fauorem latae sunt. Castaldorus decis. 23. & 4. de locatio. & d. decisio. 2. de pensioe. in final. Mandos. de signaturae gratia. tit. de pensio. vers. clausula excommunicacionis. Nauarrus cap. 23. num. 103. Flam. Parif. libro 3. questio. 3. lib. 6. quest. 2. num. 139. & quest. 3. a nu. 22. Cosmas Philarchus de officio sacerdotis 1. part. lib. 3. cap. 7. Toletus in summa lib. 1. cap. 9. vers. hoc tamen in loco, in editione Romana. & Suarez supra numero dicto.

Quinimo ex stilo, & benigna interpretatione non incurritur excommunicatio & donec declaratoria sit data per iudicem, & pensionarius ea vtatur intinimando illam aduerfario seu Parocho, aut ponendo cedulones, vt etiam seruat in aliis declaratoris, tam auditoris camerae, quam aliorum iudicum. Enriquez in summa libro 13. cap. 19. §. 2. & Suarez d. non. 10. vbi ait quod illa voluntas partis non satis est, vt sit priuata, sed per sententiam camerae debet esse intimata debitori, vt excommunicationem incurrat, vt significat Castaldorus supra ex eodem vsu, & stilo curiae, & quod rationale est, vt haec voluntas creditoris intinimetur debitori iuridice, & solemniter notificatione, atque adeo per eundem iudicem sententiam, quod est aduertendum ad ea, quae tradit ipse Suarez disputat. 4. §. 11. & ita videmus in praxi, & quod sententia excommunicationis de qua in literis pensionis indiget declaratione iudicis, tradit Bucca. sup. cap. 25.

Vltimo aduerte executorem non posse ponere sequestrum super fructibus beneficii pensione grauatam cum sequestratio sit iure regulariter prohibita, l. 1. Cod. de prohibita sequestratione, vt in vna Cesar Augustana fructuum seu pensionis coram D. Penna 4. Nouemb. 1594 in qua fuit resolutum. Quod sequestrum positum super fructibus beneficii per iudicem executorem literarum pensionis ad instantiam pensionarij etiam sub pretextu, quod beneficiarius sit absens, est iniustum, & ideo legitime est appellatum ab eo, & tali decreto interposita, & consequenter omnia postea facta, & sententia lata in executionem literarum sunt nulla, & attentata nec inrat caput. cum qui. de dolo, & contumacia in 6. & ideo sententia auditoris camerae, quae illam reuocat, tanquam nullam, & spoliatam, sic mandat fructus, & omnia sublata restitui cum dan. i. & interesse, &c. est iusta.

Post sententiam tamen, pro illius faciliori executione, bene possit executor ponere sequestrum in bonis debitoris, & facere de illis solui. Quamuis Flores, d. 9. 12. n. 25. dicat cum Camillo Cautio de pensione Episcopali a numero 27. quod subexecutor, ex clausula, ceterum, non potest procedere executione contra bona debentis pensionem, quia hoc sibi commissum non est, sed solum potest publicare censuras fulminatas a Papa, seu ab executore in processu fulminato in casu non solutionis, & denuntiae debitoris excommunicatum, & praecipere aliis, vt eum denuntient, & euentis, alias excederet, & ab eo possit appellari, &c.

Sed quicquid ipsi dicant, & executor absolute committit illi sua vices, pro executione pensionis.

Et ad denuntiationem, & publicationem excommunicacionis requiritur & praeterea declaratoria illius, ad Gigantem 9. 78. n. 4. nec ex eo causa elicitor appellabilis, cum sit executiuus, quicquid dicat Camillus cautius ibi n. 18.

Nec huiusmodi declaratoriae, seu excommunicacionis obstat & decretum Concilij sessione 25. de Refor.

vt S. Congregatio Concilij declarauit his verbis Quando literae Apostolicae datur facultas excommunicandi morosum in solutione pensionis, non tenetur executor in ferenda sententia excommunicacionis seruare formam huius Decreti, nec huiusmodi facultas censetur data in subsidium.

De processu vero, & modo procedendi in possessorio pro pensione, vide Salustium Tiberium dicit. lib. 3. cap. 3. & de regressu ob non solutionem pensionis vide infra quarta part. cap. 3. 8. modo a numero 45.

CAP. VI.

De diuisione beneficij, nempe quotuplex sit, & an appellacione beneficij omnia comprehendantur.

SVMARIA.

Variae diuisiones beneficij emittuntur. 1. de diuisione. nu. 2. secunda n. 3. Ad constituendam parochialem quae debeant concurrere, n. 4. quae sit differentia inter electionem parochialem, & Curatum, n. 5. remissive. Cura a curam dupliciter sumitur, num. 6. beneficium habens curam fori exterioris dicitur curatum, numero 7. In dubio beneficium non censetur curatum, sed simplex, & qui dicit curatum debet probare, n. 8. Duplicia beneficia dicuntur Dignitates, personatus & officia, num. 9. & quid illa sint, & in quo differant, numero 10. Tertia diuisio beneficij n. 11. beneficia censentur secularia, nisi contrarium probetur, & quae sint n. 12. Regularia beneficia quae sunt, n. 13. Quarta diuisio beneficij numero 14. beneficia electiuia quae sint, num. 15. cum seque. resolutum esse ea, quae prouidentur per electionem a superioribus confirmandam, etiam si non seruentur forma capituli, quia propter, de electione. Capitulum, quia propter, dat formam electionibus illorum praelatorum, per quorum mortem Ecclesia remanet viduata, & sine pastore, & qui possunt dici sponsi, nu. 19. nec est seruanda forma, de qua ibi in electionibus aliorum dignitatum, seu beneficiorum, nu. 20. 21. & 22. Beneficia quae prouidentur per electionem, quae non egent confirmatione superioris, non sunt electiuia, sed potius collatiua, & dicuntur mixta, quia conferuntur eligendo, n. 23. cum seque. Beneficia electiuia adeo sunt specialia nota digna, vt non veniant in mandatis de providendo, de electione non facta mentione, etiam si nullus modis exprimitur, sed simpliciter mandetur prouideri, n. 27. contrarium, nu. 28. & 29. Capitulum cum in illis, §. illis, & Clement. 1. eodem in si. procedunt, vbi alij modi prouidendi exprimentur, num. 30. Verbum, prouiso, & verbum, dispositio, late sumpta, & sic in materia largae, & fauorabilis, aut in materia legis, comprehendunt omnem modum prouidendi, & sic electionem, n. 31. & verbum collatio seu conferre, est generale, & comprehendit alios modos, n. 32. In materia odiosa, & restringibilis verbum, prouiso, & verbum, dispositio, & a fortiori verbum collatio, non

includunt electionem, num. 33. & tunc quod sit, numero 34.

Si apponeretur etiam in dispositione restringibili solum verbum, si postea possit dici omnem modum venire etiam ditionem, num. 35.

Alia divisiones omittuntur, quas ponunt Doctores in princ. citati, num. 36.

Appellatione beneficii, large sumpto vocabulo, seu in generali significatione omnia comprehenduntur beneficia, n. 37. & 39. non improprie sed proprie, quia beneficium est genus, num. 38.

Vicarius Episcopi, cui facultas conferendi beneficia data est, beneficia etiam Curata, & Dignitates conferre potest, num. 40.

Indultum, seu facultas conferendi beneficia à Papa concessum, comprehendit omnia beneficia, etiam curata, & dignitates, n. 41. quia est gratia favorabilis, & amplianda, cum eius effectus derimatur in alium, n. 42. & ex propria significatione, n. 43.

Reprobatur Rebuffus, Dominus, & alij aliter tenentes, n. 44. & 45.

Ilia facultas non importat graue preiudicium ordinarij, n. 46. nec preiudicium considerabile, quia non datur priuatiue, sed accumulatiue, n. 47.

Procurator constitutus ad acceptandum beneficia poterit etiam Curata, & Dignitates acceptare, n. 48.

In materia fructu, ut in literis ad beneficia, appellatione beneficii non veniunt omnia, nec Curata, & Dignitates, num. 49. ex defectu intentionis concedentis, numero 50.

Neque etiam probanda Canonialis Ecclesia Cathedralis contra eura, num. 51. Etiam si fiat mentio de Ecclesia Cathedrali, vel alias comprehendatur. Alias enim non veniunt probanda, nec beneficia cathedrali, numero 52.

In materia restringibili, an appellatione quoruncumque, beneficiorum comprehendantur dignitates, & Canonici, n. 53.

Sententia Decij, & intellectus, vel e. per illorum, de preben. n. 54. & sententia Staphilij, n. 55.

Sylus curie videtur habere, quod probanda saltem Cathedralis Ecclesia non contineatur, ut supra numero 56.

In literis concessis. Motu proprio appellatione beneficii, an omnia veniant etiam Curata, n. 57.

Dispensatio est stricta, num. 58. & strictissime interpretanda, ita ut non valeat argumentum, de maiori ad minus nec extendatur, num. 59. & sit in dispensatione nomine beneficii non venit Curatum, nec Dignitas, nec Ecclesia Cathedralis probanda, n. 60.

Reprobatur contraria sententia Gambhari dicentis, quod dispensatio ad beneficium sit dispensatio etiam ad Curatum, n. 61.

Dispensatio simplex ad beneficia non solum non comprehendit probanda, sed nec alia beneficia Cathedralis, n. 62. resolutio Rota, n. 93.

In dispensatione Motu proprio concessa veniunt omnia beneficia, num. 64. & in dispensatione ad quaecumque beneficia, numero 65. non inueniunt Episcopatus, numero 66.

Reprobatur sententia Enriquez, num. 67. 68. & sexagesimo nono.

Irregularis, seu illegitimus dispensatus ad ordinem, etiam sacrorum, non censetur dispensatus ad beneficium, etiam simplex, n. 70. 71. & 72.

Potestas dispensandi concessa in fauorem illius, cui datur potestas, est favorabilis, & largo interpretanda, numero 73.

Vbi à iure profertur verbum, beneficium, etiam in materia stricta, veniunt omnia beneficia, n. 74. quia ex propria significatione nomine, beneficij, intelliguntur omnia, num. 75.

Appellatione, diocesis, quando profertur à iure, comprehenditur etiam curata, qu. 76. & etiam in mandato, num. 77. Secus in materia stricta dispositionis hominis, num. 78.

Reprobatur intellectus D. Mich. Costa ad e. Rudolphus, de rescript. n. 79. & 80.

Si impetraretur rescriptum, contra leg. oppidi de Trenalio Abulen. dioc. & alios eiusdem dioc. per illam clausulam generalem possent conueniri alij etiam eiusdem oppidi, num. 81.

Varias beneficiorum diuisiones ponunt Rebuffus in praxi, n. 1. quod duplex sit beneficium, & duobus sequentibus, & in repet. cap. 1. de concessione probandi, & permissio. Corraf. de beneficiis 1. part. cap. 5. Io. Nicol. Gimon. in Enchiridion. beneficij. n. 1. cap. 3. 4. & 5. Duaren. de beneficiis, libro 2. c. 5. & 9. Pechius in Reg. beneficium n. 6. à. num. 50. P. Greg. de benef. cap. 10. Quintana duennas Ecclesiasticor. lib. 1. cap. 4. Marfilij Columna de Ecclesiasticis reddidit. cap. 11. cum sequentibus vsque ad 15. Rochus Veronen. de visitatione ver. beneficia Ecclesiastica, Zerola in praxi Episcopali, 1. part. verb. beneficium, n. 1. Zechus de repet. Ecclesiastica, n. 2. de beneficiis, n. 2. & de beneficiis & pensionibus, cap. 1. numero 10. Emanuel Rodriguez questio in regularium, 1. tomo quest. 34. art. 1. & Toletus in summa lib. 5. cap. 76. & enumerat beneficia Selua de benef. 1. part. quest. 2. à. num. 26. & Hoieda de incompatibilitate benef. in prefatione n. 6. & Pacianus de probat. lib. 2. ex cap. 27. & post hac Gonzalez ad regul. mensium, gloss. 7. numero 39.

Et primo diuiditur beneficium in maiora & minora, maiora sunt Papatus, Episcopatus, seu Archiepiscopatus, & Abbatij, reliqua inferiora sunt minora.

Secunda diuisio est, quod alia sunt curata, seu duplicia, alia simplicia. Curata sunt beneficia curam animarum habentia, seu parochiam extrahant. excommunicabiliter, quantum de probandis, Corraf. dist. cap. 5. numero 1. e. in alijs ad constituendum autem Ecclesiam parochialem, tunc debent concurrere, tradunt post alios Staphil. de literis gratia, titul. de qualitate & statu benef. s. circa secundum, à. num. 1. Sarnen. in reg. decisionum, 9. 11. Rebuffus in concordat. p. de collatio, §. statutus, 2. verb. Parochiales Ecclesie, Cuius in institutione, maioribus libro 2. titulo 15. Hoieda de incompatibilitate, cap. 13. à. num. 2. Mascardus de probato. 1. conclusio. 469. Quintana duennas Ecclesiasticor. libro 4. numero 68. Zerola in d. praxi, verb. Parochia, §. a. & Zechus de rep. Ecclesiastica, cap. 28. de Parrocho numero 2. & bona decisio Rota 52. part. 2. diuersorum, & post hac latissime Gonzalez ad reg. de mensib. gloss. 6. ex nu. 34. qui plura cumulat.

Vbi etiam ponunt differentiam inter Ecclesiam Parochialem, & Curatam, seu beneficium Curatum, & quod Cura animarum dupliciter sumitur, stricte, seu proprie, que pertinet ad fori iurisdictionem, & est potestas ligandi, & soluendi in foro pœnitentiali, & large, seu improprie, que pertinet ad forum exterius, & est potestas fori contentiosum, sive iudicialis, circa correctionem morum, & sic beneficium habens talem iurisdictionem spirituale dicitur beneficium Curatum, vt in t. cap. dudum, 2. de elect. vbi

vbi Doct. & in dist. extrahant. verfic. quantum, & ibi glossa, Decius in cap. ad aures de rescript. à. numero 16. Capra, p. 9. numero 12. Mandol. consil. 20. numero 5. & seg. Ferretus consil. 255. numero 11. Burfatus consil. 352. numero 2. lib. 4. & Nauarrus consil. 4. de auras, & qualitate, & consil. 15. de prebend. n. 2. & 3. Pacian. d. lib. 2. c. 31.

Et in dubio beneficium non censetur Curatum, sed simplex, nam de iure nullum beneficium habet Curam nisi habeat populum, vel clerum, & ideo asseritur beneficium Curam non imminere non incabit probatio huius negatiue, sed qui dicit Curatum, debet probare ita Bellamera decij. 673. Staphil. d. tit. de statu beneficiorum, §. 1. numero primo. Rebuffus in praxi, n. 1. de prebend. beneficium quatuorplex numer. vnde cimo. Menoch. de arbitrar. lib. 2. c. 20. numero 62. & 75. Hoieda in d. 2. & Burfatus n. 3. vbi supra, Pacian. dist. cap. 32. ad fin. Rochus Veronen. de visitatione, verb. sine cura. Rot. decij. 177. numero 1. part. 1. diuersorum, & fuit dictum in causa Legionen. præfationem, numero 1591. & in Abulen. beneficij de Monbeltran 30. Octobris 1595. & 26. Iunij 1596. de quibus infra 3. part. cap. 2. numero 7. & in alijs pluribus causis, & tradit Gonzalez supra numero 91. qui ait fuisse etiam resolutum in vna Pampilon. Prioratus 21. Iunij 1599. Cora

9 D. Pamphilij. Duplicita etiam t. beneficia dicuntur dignitates, personatus, & officia. Gambarus de officio legat. libro 5. rubric. an legatus possit plura beneficia vni conferre, numero 2. & Burfatus consil. 252. numero 1. libro 4.

Et quid illa sint, & in quo differant, vide Abbatem, n. 21. & alios in e. de rebus de prebend. Selua in d. 9. 2. 7. beneficii, n. 26. Corraf. 4. part. c. 3. à. num. 2. Cuchus, d. lib. 2. n. 1. & n. 16. Hoiedam supra c. 7. n. 1. & 2. & alios supra relatos, n. 1. maxime Pacianum d. cap. 27. vbi late.

Tertia diuisio est, quod beneficia alia sunt secularia, alia regularia: secularia sunt, que clerici secularibus t. conferre & assignare debent, qualia descendunt omnia, nisi contrarium probetur. Rota, decij. 2. de prebendis, alias 32. in nouis. Milis in reperto. n. 2. beneficium vers. 23. Staphil. de literis gratia, s. de forma expectatiuarum in d. c. a. forma, num. 10. Rebuffus in d. c. 2. quod op. sit beneficium, num. 30. Corraf. d. c. 5. num. 4. Duarenus d. lib. 2. c. 9. Pechius d. reg. beneficium, num. 5. Hoieda in d. prefatione, numero 6. Mascardus de probato. e. q. 172. Nauarrus consil. 3. de prebendis. Zuallus in suis communibus contra communis, questio. 282. numero 1. Zerola in d. praxi, 2. part. verb. beneficium, §. 12. & 19. & fuit dictum in vna Segobien. præfationem 16. Iunij 1586. Coram D. Mantica, nempe quod beneficium in dubio præsumitur secularis, & c. Et nouissime in vna Pampilon. Prioratus 21. Iunij 1599. Coram D. Pamphilio, vt per Gonzalez dist. gloss. 7. numero 2. quid etiam docet ibi, & gloss. 8. numero 9. & post hac tradit Leonar. Lessus de iust. & iure, libro 2. capite 34. numero 8. Licet contra teneat Pacianus dicto libro 2. capite 31. à. numero 8.

Regularia sunt, tunc per regulares, seu religiosos regi debent, e. cum de beneficio de prebend. in 6. cum alio, vt Abbatia Prioratus, seu Canonicius regularis, & alia, que ponit, & enumerat Rebuffus in praxi, n. 1. beneficia regularia multis modis de qua videnda sunt dicta infra 7. part. c. 10.

Quarta diuisio est, quod beneficia alia sunt collatiua, que collatione, aut alio, quam electionis modo obtinentur, alia electiua, que prouidentur per electionem à Superiore confirmandam, maxime quando in electione seruat formam, qui a proprie de electione. Rota decij. 2. de electione in antiquis, glossa in Clement. quia contingit, vt autem verbo, de i. nem. de religio. dom. quani ibi sequitur Cardin. & in Clementina 1. de prebend. quafi. 4. Francus in cap. cum in illis, §. 1. num. 3. de prebend. in 6. Fein. in cap. in nostra, de rescriptio. Cora. 31. n. in e. cum Berboldus, de re iudicaria, num. 4. glossa, regula de triennali, Selua 3. parte 9. 1. num. 4. Rebuffus in concordat. p. de regia nominatione, §. Monasterij, verb. electus, & in praxi, n. 2. de electione, & Corraf. d. c. 5. n. 8. & Gonzalez, gloss. 10. numero 11. Quamuis idem Corraf. 2. p. c. 1. num. 12. cum t. Cosma in pragmatice sanctione, ut de electione c. sicut, §. cum humanas, & c. licet, §. statui. veli ea tantum esse electiua, in quibus proceditur ad electionem, secundum formam dict. cap. quia propter, & idem tenet Staphil. n. de uoto & forma impetrandi, de qualitate dignitatum à numero 1. & Fran. Marcus de consil. 1362. numero 3. & 1363. parte 1. & decisione 90. parte secundam.

Ad quod facit, t. quod ait d. decisio. 1. de electione, quod Innocentius 7. declarat semel in Camera, quod volebat illi beneficium esse, & dici electum, in cuius electione seruat formam dict. cap. quia propter, vt per cuius vacationem Ecclesia reddidit viduata Prælato, & refert Felin. d. cor. 32. Corraf. dist. cap. 5. numero 9. & Gambarus de officio legati, libro 3. numero 84. sed de ista declaratione non constat.

Nec obstat textus in d. cap. quia propter, t. qui dat formam electioni, qua non seruata, non dicitur proprie electio celebrata, quia forma dat esse rei, vt ait Staphil. supra num. 3. Respondetur enim quod ille textus dat formam t. electionibus illorum Prælatorum, per quorum mortem Ecclesia remanet viduata, & sine pastore nempe Episcoporum, Abbatum, & Prælatorum Ecclesiarum Collegatarum, qui habent in eis generalem iurisdictionem, ratione cuius possunt appellari sponfi, vt colligitur ex textu, ibi, Ecclesie viduatae, & ex gloss. ibi, & communi, contra Hostien. tradit Abbas ibidem à. num. 70. Cosmas dist. n. de electione cap. 1. & cum humane verba Prælato. Probis ad Monachum in cap. 2. de preben. n. 6. 4. 1. Rebuffus consil. 89. Corraf. 4. part. cap. 3. num. 27. Mandagorus de electione nouorum Episcoporum, ca. 11. & ibi Boer. in additio. P. de Bayio, in directorio electionum, 3. part. c. 59. Cuchus in institutione, maior. lib. 4. titul. 1. numero 280. Caputaquen. decisione 295. numero 3. parte 1. & Syluester in summa, verbo electio, 2. questione 1.

Vnde in electionibus aliarum Dignitatum, t. seu beneficiorum, non est necessario seruanda aliqua forma illarum, de quibus ibi, sed sufficienti singularis consensus capitularium, dummodo præfatur collegialiter in ipso capitulo, & solius maioris partis consensus & electus simpliciter à maiori parte habeat ius ad dignitatem, seu beneficium, vt ibi docet Abbas, numero 9. & Cosmas. Corraf. d. cap. 3. numero 10. & 28. Mandagorus, & ibi Boer. P. de Bayio, Cuchus & Syluester, vbi proxime, nisi secus t. de consuetudine obtineret, quæ cum non sit iuri contraria, est inuolabiliter obseruanda, Mandagorus, Boer. & P. de Bayio, ibi.

Quamuis Oldradus consil. 146. t. tenet in electionibus Dignitatum Ecclesie Cathedralis debere seruari de iure formam, d. cap. quia propter, de quo vide d. 5. part. 4. n. 22.

Beneficia autem, quae prouidentur per electionem, quae non eget confirmatione Superioris, non sunt electiua, sed potius collatiua; & illa electio dicitur prouisiua, glossa Cardinalis, Francus, Felin. Glossator, Selua, & Corral. citati supra numero 15, & Colmas d. verbo Pralato. ad finem. & Quintanaduennas libro 1. cap. 7. num. 2. in quibus eligentes, conferunt eligendo: & e contra, t & sic dicuntur mixta, ut per Rebuffum in proximo concordatarum, §. 1. verb. mixta in praxi, ut de electione, num. 4. Corral. d. cap. 5. num. 9. & Duarenus lib. 5. c. 1. Quamuis P. T. de Baylio l. part. cap. 2. num. 10. cum Oldrad. d. conf. 146. dicat, quod si Canonici eligunt in plena forma electionis, est, quod eorum electio non confirmetur, tamen ratione formae in electione seruata, dicitur, beneficium electiuum. Et sequitur cum additamento, Pacianus. d. lib. 2. c. 30. a. num.

Vnde Rota, t in vna Verzellen. Canonicus, 4. Maij 1593. Coram D. Corduba, de qua fuit infra 7. part. c. 1. n. 37. ait, quod electio capituli ad Canonatum, habet vim collationis, cum nulla indigeat confirmatione

Et beneficia electiua adeo sunt specialia nota digna, ut non veniant in mandatis de prouidendo, nisi de electione facta fuerit specialis mentio, etiam si nullus modus exprimat, sed simpliciter mandetur prouideri de beneficio vacaturo, ut ex cap. cum in illis §. illis de praebend. in 6. & Clem. 1. eodem in fine, ibi nullam de electione fecerimus mentionem, tenet Decius in c. 1. de electione n. 4. cuius opinio placet Additionatori, ibi littera C. Corralius d. ap. 5. num. 8. Gambarus de officio legati, lib. 3. num. 114. & videtur etiam placere Franco in d. §. illis, num. 2. vers. cogita. & Gomezio in regul. de annali, q. 11. & tenet, Paris. conf. 31. part. 4. num. 21. vbi ait, quod Papa simpliciter concessit Archidiaconatum, de quo ibi tamen in tali gratia non veniret, quando esset electiuum, nisi expressa fuisset mentio facta de electio, per d. §. illis. & d. Clement. 1. & Duaren. d. lib. 5. cap. 1. ad fin. Sed contrarium tenet glossa, verbo, t quamuis in d. Clem. 1. vers. fin. quem ibi sequuntur Imola, Abbas, & Card. quael. 5. idem conf. 10. Archidiaconus Ioan. Andreas, Domin. n. 8. & Francus n. 2. in d. §. illis, Felin. in d. c. in nostra Cor. 32. n. 5. Et nota, quod & in c. sedi. eo. tit. sub num. 30. Staphil. ut. de modo & forma impetrandi. §. de qualitate dignitatum, num. 11. Selua 3. part. quael. 11. num. 29. 16. qualitate, Eneas de Falcon. de praefuario, quael. 3. num. 21. & Rota decif. 11. de praebendu. alias 169. in nouiss. qui docent, quod vbi simpliciter mandatur prouideri de dignitate, vel prima, quae vacauerit, vel quam duxerit acceptandam, non expresso aliquo penfionis modo, includitur dignitas electiua, & quando simpliciter mandatur prouideri de beneficio, venit beneficium electiuum, & haec videtur communis opinio, & inquit Cardinalis, d. 9. §. 7. non esse verum, quod modus electionis indiget speciali nota, & in d. conf. 10. quod non disponitur in iure quod modus electionis, non comprehendatur, nisi fuerit expressus &c. Sequitur Felin. in d. c. cap. sedes, & eadem sententiam clare tenet Rebuffus de pacificis possession. numer. 31. alias 57. & videtur tenere Gonzalez gl. 19. n. 3.

Et dicta glossa, & Dd. t citati intelligunt textum in d. §. illis, & in d. Clem. 1. vers. fin. vbi alij modi prouidendi exprimuntur, ut, quia mandantur prouideri, de dignitate sui beneficio expectante ad collationem, prouisionem, praesentationem, vel quamuis dispositionem quorumcumque. Tunc enim non inclu-

ditur electio, & hic est communis intellectus, ut testatur Francus in d. illis, in d. §. illis, in principio.

Nam licet verbum prouisiua, t & verbum dispositiuae sumpta, & sic in materia larga, & fauorabili, aut in materia legis, comprehendant omnem modum prouidendi, & sic electionem, ex glossa & in Clem. si ve b. prouisionem, de electione, & in Clement. 1. verbo dispositionem, de supplicanda negligentia Pralatorum, Domin. in d. §. illis, num. 6. & 7. Staphil. ut. de modis prouisionis, n. 14. Selua 3. part. 7. a. n. 17. Rebuffus in concordatis tit. de collato. §. praefatique ordinarij, verb. prouisionem. Corral. 4. part. c. 1. n. 1. Lambert. de interpretatione, part. 2. lib. 9. l. art. 12. n. 1. 2. & 29. Pechius d. reg. beneficium, n. 17. Mandol. reg. 13. q. 2. n. 2. & reg. 32. q. 4. n. 3. 4. & 5. Rota dec. 791. n. 6. part. 1. diuersorum, vbi etiam quod comprehendunt Conendam, & in vna Seguntina indulti, 7. Iunij 1594. cora illuflrissimo Argonio Gonzalez gl. 17. & 20.

Sed, & verbum, collatio, seu conferre, t est generale, & alios modos comprehendit, ut Ecclesiastica beneficia, sine diminutione conferantur. Rebuffus in praxi, ut. de dispositione, ratione etatis, verb. conferantur, & de uolunt. num. 70. Mandol. d. quael. 4. n. 2. & fuit dictum in vna Callaguritana de Zaldunde 9. Decembris 1588. coram D. Seraphino, nempe, quod verbum, conferre, de quo in dispositione super illegitimitate, comprehendit omnes titulos, & c. in Gerunden. permutationi, 17. Maij 1593. coram D. Lita, infra adducta, vltima part. cap. 2. nume. 277. Tamen in materia odiosa, t & restringibili, ut est mandatum de prouidendo, tamquam ambitiosum, verbum, prouisiua, & verbum, dispositiua, & a fortiori verbum, collatio, non includunt electionem, ut in d. §. illis, & seq. & d. Clement. 1. vers. fin. Dominican. & Francus, num. 6. & 7. in d. §. illis, Abbas in d. Clem. ut. fin. de electione, num. 1. Cardinal. dicit, Clement. 1. de supplicanda negligentia Pralatorum, num. 2. Felin. d. cor. 32. num. 28. Colinas in pragmatica sanctione, ut. de reservatione, verbo, dispositionem, Rebuffus d. §. praefatique ordinarij, verbo, prouisionem, & verbo, dispositionem, Selua d. num. 17. Paris. 144. num. 14. quarta pars, & Mandol. regul. 2. quod verbum, collatio, comprehendit omnem modum, per quem prouidetur de beneficio, quando profertur a lege: fecus vero, quando ponitur in rescriptis, & impetrationibus, tradit Caputaquens. decif. 11. vltima sexta, part. tertia, & Gonzalez gl. 16. n. 9. Et tunc verbum, prouisiua, t idem est, quod collatio stricte, cum sint synonyma, & verbum, dispositiua, sumitur pro ordinatione, id est institutione Ioan. Andreas Domin. d. num. 7. & Francus dicit, num. 6. & septimo, in d. §. illis, & Colinas supra, & de verbo, ordinare, vide Gonzalez gl. vltima a num. 5.

Placet tamen mihi, quod docet Cardinalis, d. n. 2. quod isti apponeretur etiam in dispositione restringibili solum verbum, dispositiua, possit dici omnem modum venire, etiam electionem, quod etiam tenet Lambert. dicit, numer. 29. & est de mente Rebuffi, dicit, verbo, dispositionem, vers. item illa enumeratio specterunt.

Non est opus hic prosequi alias t diuisiones beneficij, quae ponunt Dd. in principio citati, quia non multum conducunt, praesertim ad praxim, & praedictae sunt praecipuae.

Sed oportet animaduertere, quod appellatione beneficij, large sumpto vocabulo, vel in generali significatione omnia comprehenduntur beneficia tam maiora, quam minora, tam curata, quam simplicia

cia, dignitates, & praebende, & tam regularia, quam secularia, &c. Glossa in reg. beneficium, & in cap. si gratiose, verbo beneficia, de rescriptis. & cap. 1. verbo beneficia, de rerum permutatione in 6. & in Clem. auditor, verbo, beneficia, de rescriptis. & in Clem. 1. verbo beneficiis, de causa possessionis, Francus in d. reg. beneficium, numero 1. & additio 2. Dini. ibidem, Abbas in cap. postulasti, numer. 2. Felin. 4. & Decius 12. de rescriptis, idem Decius in rub. de rescriptis, num. 31. Selua 1. part. quael. 3. Rebuffus in praxi, titulus, quod sit beneficium, nume. 10. & titulus, de vno, numer. 3. & in reg. cancellariae, de vno, glossa 2. & in tract. de nominatione, quael. 9. numer. 5. & 6. Corral. 1. part. cap. 5. numer. 3. Mandol. ad Lapum, allegatione 84. littera Z. & littera A. Medices de distinctione 2. part. cap. 16. numer. 5. Berretus, consil. 220. numero 10. & D. Sahagun, in c. iij. de sequetras. possessionum, num. 20.

Idque non improprie, t sed proprie, quia beneficium est genus, cap. 1. de verb. signifi. cap. si tibi concessio praebend. in 6. Rebuffus, d. num. 10. & num. 5. & 6. & ita omnes species proprie comprehendit, ut recte aduertit Decius, n. 12. & idem tenet Innocent. in c. fin. 1. de praebend. Francus in d. cap. cum in illis, n. 5. eodem tit. in 6. Staphil. d. tit. de modo, & forma impetrandi, §. 1. n. 2.

Et sic, quod glossa, t & Dd. citati dicunt appellatione beneficij, omnia beneficia comprehendit, large sumpto vocabulo, seu largo modo accipiendum est, id est in generali significatione non improprie. P. Greg. de benef. c. 6. n. 4.

Vnde Vicarius Episcopi, cui facultas conferendi t beneficia data est, beneficia etiam curata, & Dignitates conferre poterit, Rota decif. 7. de officio Vicarij, alias 437. in antiquis, & 2. eodem tit. in antiquioribus. Domin. in fine, & Francus n. 3. in cap. fin. de officio Vicarij in 6. Felin. in cap. causamque, num. 14. & in cap. postulasti, num. 6. Pelin. d. de sequetras. Lapis d. allegatione 84. vbi Mandol. Staphil. d. tit. de modo & forma impetrandi, §. circa tertium nu. 3. Rebuffus in praxi, ut. quid sit beneficium, n. 11. & in forma Vicariatus, n. 11. & 117. & in reg. 13. Cancellariae, verbo, aut Vicarij perpetuis, vers. scilicet poterit etiam Vicarius, & dicit, quael. 9. de nominationibus, num. 5. Corral. d. cap. 5. numer. 3. & 2. part. cap. 8. num. 4. Cuchus in institutione maioribus, lib. 2. tit. 8. num. 91. & Sbrocius de Vicario Episcopi, libro 2. quael. 81. & seq. & post haec Gonzalez, glossa 6. numero 25.

Vnde etiam indultum, t seu facultas conferendi beneficia alicui a Papa concessum comprehendit omnia beneficia, etiam Curata, & Dignitates, c. dudum de praebend. in 6. & ibi glossa, verbo beneficia, & post alios Francus, num. 13. & 14. in d. cap. cum ea illis numer. 5. Staphil. d. §. 1. num. 2. & 3. & d. §. circa tertium, num. 3. & communiter Dd. in d. cap. cum in illis, Gonzalez supra numero 24. ut per Decium in d. rubrica de rescriptis, num. 36. & Rebuffum in concordatis, in forma mandati

Apostolice, verbo, cum Curatum t propter gratia Principis, quae tali casu est fauorabilis, & amplianda, ex quo in ea cessat ambitio, cum eius effectus deriuetur in alium, ut aiunt Dd. citati, & Crellen. decif. 1. de privilegijs ad finem, & tritum est, ut inquit Caes. de Grassis, decif. 112. n. 7. in materia fauorabili appellatione beneficiorum venire Canonatus, Probus ad Monachum, in c. si propter de rescriptis in 6. nu. 1. Tum etiam t quia de propria significatione, appellatione beneficij venit etiam Curata, ut dictum est numero 37.

Quamuis contrarium teneat Rebuffus in t d. for-

ma Vicariatus, n. 113. & ita dicit, quod istud indultum, seu facultas restringi debet, propter praedictum ordinarij, quod etiam ait Crellen. loquendo in facultate Nuntij d. decif. 1. n. 1. cum Socino co. 260. vol. 2. & sequitur Anst. Gernion. de indulto Cardinalium, §. de irratione, n. 31. dicens, quod facultas Nuntij non comprehendit dignitates, nisi fuit dictio & alia quae cumque, ex d. decif. Crellen. sub n. 30.

Et quamuis Domin. in dicit, cap. Tuduam, numero 14. quem sequitur Felin. in d. cap. postulasti, numer. 11. distinguat dicens, quod istud indultum, seu facultas, intelligitur etiam de Curatis, interpretando late, quando nemini praedicti, nisi concedenti, puta in referuatis, fecus, si praedicti tertio, scilicet ordinario.

Sed, ut Francus, vbi supra, ait, hic non agitur t de 40 graui praedictio Ordinarj, cum necessario debeat conferre, ut notatur in c. reletum de praebend.

Praeterea confidero, per illam facultatem t non fieri Ordinario praedictioem considerabile, quia per illam non tollitur ei potestas conferendi, sicut antea, quia datur accumulatae non priuatiue adnotata in c. pastoralis, de officio ordinarij.

Similiter etiam procurator constitutus ad acceptandum beneficij, poterit etiam Curata, & dignitates acceptare, Domin. in d. c. fin. in fine de officio Vicarij in 6. & ibidem Francus, n. 3. Felin. in d. cap. postulasti, n. 11. ad finem. Staphil. d. §. 1. n. 5. Selua 3. part. 9. §. 5. n. 2. Rebuffus d. forma Vicariatus, n. 112. & 118. & d. q. 9. n. 6. Corral. d. c. 5. n. 4. & Sbrocius d. lib. 2. q. 81. n. 3. q. 81. n. 2.

In materia tamen t stricta appellatione, beneficij, 49 non veniunt omnia beneficia, ut in literis ad beneficia ambitiosis concessis ad petitionem supplicantis nomine beneficij non intelliguntur Curata, & dignitates, c. fin. de praebend. cap. cum in illis, eodem tit. in 6. Bonificius in Clem. 1. de sequetras. in possessione, nume. 19. Abbas n. 2. & Felin. 4. in d. cap. postulasti. Decius in d. rub. de rescriptis, n. 35. Staphil. d. §. 1. n. 1. & d. §. circa 3. num. 1. Gigas de pensionibus, q. 28. n. 9. Corral. d. c. 5. n. 4. Fran. Marcus decif. 52. 5. part. 1. & P. Gregor. d. c. 6. num. 4. & alij.

Et hoc est t defectu intentionis concedentis, ut in illis iuribus dicitur, non vero quia de proprietate sermonis, & vi verbi non comprehenduntur, ut recte inquit Decius, in d. cap. postulasti, n. 13. Staphil. d. §. 1. n. 1. & 2. & Quintanaduennas Ecclesiasticum, lib. 1. c. 13. n. 14.

Neque etiam praebenda t Canonialis Ecclesiae 50 Cathedralis continentur, Archidiaconus in cap. alienatione 12. quael. 2. n. 1. in d. cap. cum non de Sacerdotibus, de praebend. in 6. Abbas in d. cap. cum ea illis numer. 6. & in d. cap. postulasti, numer. 2. & ibi Felin. numer. 4. & in d. c. postulasti, numer. 2. & Corral. dicit, numero 4.

Et in materia restringibili appellatione, t etiam 51 quorumcumque beneficiorum, non debere includi dignitates, & Canonatus, dicit Caes. de Grassis decif. 113. n. 4. quod tamen non videtur certum, propter dictionem, quorumcumque, ex dictis infra, n. 65. & in c. praecedenti a 1593.

Ex quibus id procedit t etiam si fiat mentio de Ecclesia Cathedrali, vel alias comprehendatur, alias enim non venient praebende, nec alia beneficia Ecclesiae Cathedralis, ex c. quamuis 12. responsio, de praebendu in 6. Calder. conf. 3. de praebend. Staphil. d. §. circa 3. n. 6. de quo late Felin. d. cor. 39. Selua 3. part. 9. n. 21. qualitate, n. 38. ad quem refert Fr. Flam. Paris. de rescriptis.

49. 10. 10. 2. 15. & Fran. Marcus d. decif. 525. qui ponunt declarationes, & fallentias.

54 Sed contrarium tenet Calber. ibi. & Decius t in d. cap. postulat. n. 1. q. ex cap. pro illorum, de prebendis.

55 Reprehensum non tenent Abbatis d. n. 6. & Felin. d. n. 4. Fallit. 2. & aliorum, quod ibi ideo illud fit, quia dictum fuit de competiti beneficio, id enim, inquit, semper intelligitur, etiam si mandetur simpliciter proderi de beneficio.

56 Et hanc Decij sententiam tenet t Staphil. d. 8. ca. 3. in 5. vers. 2. p. 1. tamen n. 6. videtur dicere, quod de syllo, & conlectudine Curia, opinio Archidiaconi est verior, & tenenda, etiam in prebenda Ecclesie Collegiata. Et quidem ita videtur habere stylus, sicut quoad prebendam Ecclesie Cathedralis, propter preeminentiam, & maioritatem Canoniorum eius.

57 At si litera concedatur t Motu proprio appellatione beneficii, omnia veniunt, etiam curata, licet decif. non sit facta specialis mentio, Francus in d. e. cum illis, n. 5. & Staphil. d. 1. l. 10. 6. Ex quo tunc plenissima debet fieri interpretatio, & si plurimum de prebendis in 6. Sed in Curatis contrarium est verius, ex d. e. cum in illis, & tenet Rota decif. 6. de prebendis, in nouis, Ab. in c. ad aures, n. 5. de rescript. Plat. decif. 301. v. 307. lib. 1. & nouissime Gonzalez gl. 6. n. 10. quamuis in prouisione ordinarij, id non placet, constando de corpore beneficij, argum. Clem. 2. de offic. ordin. non obstante decif. Putei.

58 Similiter in dispensatione, que est stricta, c. l. 8. si de filiis presbyter. in 6. vbi Francus, n. 4. Felin. in d. e. postulat. n. 8. & in c. fin. de simonia, n. 4. lason in l. fin. de constitut. Principum, n. 37. Corral. d. e. 5. n. 4. & Hoieda de incomparabilitate beneficiorum, 2. part. c. ultimo a n. 67. cum seq. Caputaquen. decif. 103. part. 2. q. decif. 100. part. 5. Sayrus de censuris, lib. 6. cap. 11. a n. 16. & alij infra citandi, & strictissime interpretanda.

59 Ita vt in ea non valeat argumentum, t de maiori ad minus, nec extendatur ad casum habentem in se maiorem rationem, quam casus concessus, Felin. ibi, & lason, n. 38. Ripa n. 2. ad aures de rescript. a n. 37. Caputaquen. decif. 8. & 274. part. 1. & Mandof. de signatur a gratia, tit. de dispensatio, vers. in materia dispensationum. Thom. Sanchez de matrimonio, lib. 8. d. 60. p. 1. in nomine beneficij t non venit Curatum nec dignitas, nec Ecclesie Cathedralis prebenda, Rota decif. 2. de filiis presbyter. in nouis, cap. postulat. n. 4. & 8. ad finem, & in d. e. in nostra, cor. 39. & in c. pastor alius, n. 11. de officio delegati, lason n. 4. Selua d. 9. n. 21. qualitate, n. 38. Rebuffus in praxi, tit. quid sit beneficiu, n. 15. & de dispensatione, ratio, atatis verbo, etiam si Curatum habeant animarum, & de dispensatione super defectu natalium a n. 51. Corral. d. n. 4. Franc. Marcus, d. decif. 525. n. 17. part. 1. Menoc. d. e. de usu 201. n. 62. & Ferretus conf. 210. n. 12.

60 Quamuis Gambarus de officio legati, lib. 7. n. 157. & t mayofus de irregularitate, lib. 1. cap. 9. n. 2. teneant, quod dispensatus ad beneficium, sit dispensatus etiam ad beneficium Curatum, t & dispensatio simplex ad beneficia, non solum non comprehendit prebendas, sed nec alia beneficia Ecclesie Cathedralis, argum. d. e. quamuis, Rota, Felin. Selua supra Rebuffus, d. n. de dispensatione ratione atatis, verbo, in Cathedralibus.

61 Et ita in vna t Oxoniens. portionis, 20. Junij 1532. Coram D. Veltano, fuit conclusum dispensationem, super illegitimitate non suffragari, cum in ea non dicatur, ad posse obtinere in Cathedralibus, nam dispensatus ad

obtinere illa beneficia, non dicitur dispensatus in Cathedralibus, Rota supra & notatur in d. cap. 1. de filiis Presbyterorum in 6. nec obstat quod in mandatis de dispensando, & de dispensatione, dicitur, quod si primum ei non sufficiat, nisi se curatum obtinere possit, etiam in Cathedralibus, quoniam fuit responsum, quod cum dispensatus sit odioso, & stricte interpretandus, his non dicitur dispensatus, vt primum in Cathedralibus obtinere possit, argum. d. e. quamuis, Rota d. decif. 1. de filiis Presbyterorum in antiquis, & quia inclusio vniu est exclusio alterius. l. cum prator, ff. de iudic. & c. que decifio habetur apud Coram decif. 211. & Caputaquen. 272. part. 1.

62 Limitantur tamen predicta, vt non procedant, si dispensatio t fiat Motu proprio, Abbas in c. cum in cunctis, §. 1. de electione, n. 8. & Felin. c. postulat. n. 13. limitatione 6. & faciunt d. supra n. 5. & Thom. Sanchez supra n. 5.

63 Vel si dispensatio t sit ad quecumque beneficia, tunc enim, quia huiusmodi dispensatio est exuberans, venient omnia, Rota d. decif. 2. & ibi addito Papa n. 11. Felin. in d. cap. postulat. n. 4. & 8. ad finem, & d. c. pastor alius, n. 11. lason d. n. 4. Crescen. decif. 1. n. 5. de priuilegijs. Mandof. supra tit. de dispensatio, super defectu natalium, vers. limitant. Fran. Marcus d. n. 17. & Ferretus supra n. 11. & 12. quamuis contradicat Rebuffus d. verbo, in Cathedralibus, & Gonzalez supra n. 14. & conducit decif. Rota, in causa Burgen. Abbatiz de anno 1586. infra adducta 7. part. cap. 2. n. 73.

64 Non tamen veniet Episcopatum, propter t excellentiam, & preeminentiam dignitatis, que est culmen dignitatum, & specialis nota digna, Abbas in c. dilectus, de concess. prebende, n. 1. vbi docet, quod dispensatio ad dignitates non extenditur ad dignitatem Episcopalem, quod etiam docet in c. cum in vintoniensis, n. 8. de electione, & alij ibi, & sequitur Peregrinus de fideicommissis, art. 23. n. 8. & Hoieda supra n. 77.

65 Et ex dictis conuincitur t doctrina Enriquez in 67. summa, lib. 13. c. 57. §. 5. dicens, quod dispensatus ad Curatum non eget noua dispensatione pro Episcopatu, & quod homicida, si per dispensationem legitimam fiat habilis ad omnes ordines sacros, & illorum vsum, videtur factus habilis ad beneficium, etiam Curatum & Pontificale, & quod dispensatus ad omnes ordines, etiam Presbyteratus, potest consecrari Episcopus, & quod ita dixerunt Salmaticenses Theologi, & Iurisperiti, & Datarius Papae consulti, sequuntur Emanuel Rodriguez in summa, l. tom. cap. 179. numero 1. & Vega in summa, l. parte capite 36. casu 13.

66 Et idem Enriquez lib. 14. c. 8. §. 10. ait, t quod illegitimus dispensatus ad Sacerdotium non manet inhabilis ad beneficium Curatum, & Episcopatum, & dignitates.

67 Quae omnia sunt falsa, t & sine fundamento, & contra tenet Sayrus, dicit libro 6. cap. 11. numero 27. & 28. quicquid dixerint Salmaticenses Theologi, & Iurisperiti, nam Datarius Papae non credo id dixisse.

68 Et falsum etiam est t quod ait idem Sayrus, lib. 7. cap. 14. n. 22. quod irregularis dispensatus ad ordines censetur dispensatus ad beneficia simplicia, quae conuenire solent clerico, hoc vel illo ordine minori initiatu, & quod illegitimus dispensatus ad ordines minores eo ipso dispensatus censetur ad beneficia simplicia, conferri solita clericis minoribus ordinibus.

bus initiatis, & allegat Archidiaconum, in c. d. presbyterorum, §. 6. distinct. Glossam ad cap. fin. verb. sedis, & ibi Panormitanum, n. 2. de filiis presbyterorum, Mayolus de irregularitate l. 1. c. 8. n. 8. qui non dicit, & contrarium melius t tenuit ipse Sayrus, lib. 6. c. 1. n. 21. ubi ait cum Abbate in cap. iuris, numero 6. in fine, de filiis Presbyterorum, quod illegitimus dispensatus ad ordines, non propterea censetur dispensatus ad beneficium, quod etiam docent Rebuffus, r. ul. de dispensatione super natalium, n. 48. Lambert. de iure patronatu, §. part. 2. lib. 5. 7. art. 13. n. 15. Gambarus de officio legati, lib. 7. sub. 1. n. 202. Paris. conf. 88. n. 19. 20. & 21. part. 1. 4. & Hoieda, supra n. 79. Petrus Ledesma in summa, de matrimonio, §. 34. 6. coelcof. Suarez §. 1. de censuris disp. 41. sect. 3. ad finem, & alij nempe, quod dispensatus ad ordines, etiam sacros, non censetur dispensatus ad beneficium, quia sicut dicitur d. c. 1. de filiis Presbyterorum in 6. & qua dispensatio non extenditur, vt dictum est, quicquid dicat Tho. Sanchez supra n. 27. in dispensatio ad sacros.

69 Quamuis autem dispensatio sit stricta, potestas tamen dispensandi non expressis personis, sed concessa in fauorem illius cui datur potestas, est fauorabilis, & large interpretanda, Abbas, n. 3. & 5. Anania 5. & 8. & Felin. a n. 7. in d. cap. fin. de simonia, per textum, ibi, idem Felin. in d. cap. postulat. n. 11. limitat. 4. & Ripa in d. e. ad aures, n. 41. de rescript. Thom. Sanchez, lib. 8. disp. 2. & 24. n. 9.

70 Rursus vbi ad iure praefertur verbum, beneficium, tunc etiam in materia stricta veniunt omnia beneficia, etiam Curata, & dignitates, Glossae supra citatae, n. 37. Dominicus in cap. si gratia, de rescript. n. 19. Bonifacius in d. Clement. 1. de sequestratione possessionum, n. 35. Felin. in d. cap. postulat. n. 11. ad finem Sarrenus in regul. de annali, quae l. 8. & 19. Rebuffus de nominatio, §. 9. n. 5. & sequitur P. Gregor. d. c. n. 4. dicens, quod si a lege nomen beneficij, proferatur, generaliter ad omnia intelligitur, nisi exceptio, vel ratio singularis beneficia distinguat, quicquid velit Doct. Sahagum, in d. c. fin. de sequestratione possessionum, n. 20. & 23. & conducit decif. Rotae in causa Abulens. parochialis, 21. Iunij 1594. infra adducta 5. part. 5. cap. 5. n. 92.

71 Et est ratio, t quia, vt supra dictum est, n. 38. ex propria significatione nominis, beneficij, intelligitur omnia beneficia, etiam Curata, & dignitates, & c.

72 Sicut etiam appellatione t dicecensis, quando pro-

ferunt a iure, comprehenditur etiam ciuitas, Glossa 2. in cap. vni. de verum permutatione in 6. & ibi Dd. & Gambarus, n. 106. Felin. t p. Rodolphus de rescript. n. 10. & Mandof. reg. 16. v. 2. §. 1. n. 7. facit textus in cap. 1. de off. Ordinar. & in capitem Episcoporum, eodem in 6. in cap. cum nullus, de reuocatorijs, ordinationibus in 6. & tradit post haec Gonzalez glossa 43. numero 195.

73 Et secundum Ferretum, conf. 220. & 221. etiam in 77. mandato appellatione, dicecensis, venit ciuitas cum Ecclesia Cathedrali, ad restum, in d. e. cum nullus, §. in d. cap. cum Episcopis, & alias dicta supra, n. 48.

74 Quamuis secus sit in materia stricta dispensationis hominis, vt in rescriptis ad lites, d. c. Rodolphus, & in literis ad beneficia, d. cap. quamuis, 1. de prebendis, in 6. vt per Francum, n. 5. in d. cap. vni. & ibi Gdbartum, n. 105. & 107. & alios, & per Abbatem, n. 3. & 5. & Felin. n. 4. cum communi in d. c. Rodolphus, & alios, ibi, & Mandof. d. n. 7. & Gonzalez supra n. 94. c. 196.

75 Et non placet mihi intellectus, t quem Doctor Michael Costa tenens, contra communem, in lectura Salmanticae fidei Cathedrae vespertinae nouae assignabat ad d. c. Rodolphus, nempe, quod in specie illius, per illa verba rescripti, & quosdam alios Sagien. dicecensis, non veniunt homines ciuitatis, non quia rescriptum ad lites fit odiosum, & restringendum, sed quia praescribat in eodem rescripto mentio ciuitatis, per illa verba, contra Episcopum Sagien. & proinde in dictis verbis generalibus postea secutus non potuit iterum includi ciuitas ad lites clausula, ff. de ver. oblig. & l. sanctio legum, ff. de pign. & reg. generi per speciem derogatur, in 6. nam ista ratio solum conueniebat, quod per clausulam generalem t non possit conueniri, alias Episcopus Sagien. de quo specialis mentio praescribat, non tamen, quod non possent conueniri alij ciuitatis, cum de eis non esset facta specialis mentio, & ibi mentio facta de ciuitate, & dicecesi est indirecta, & in obliquo, praeterea, si impetraretur rescriptum contra Petrum oppidi (verbi gratia) de Areualo Abulen. dicecensis, Scilicet eiusdem dicecensis, per illam clausulam generalem bene possent conueniri alij non solum aliorum locorum Abulen. dicecensis, sed etiam eiusdem oppidi de Areualo, nam illa verba, eiusdem dicecensis, non ponuntur ad excludendum d. oppidum, sed ad includendum etiam alia loca eiusdem dicecensis.